

Φουρνιώτικα

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΦΟΥΡΝΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΦΟΥΡΝΗΣ

Νέα

ΑΘΗΝΑ ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2014 • Αριθ. φύλλου 86 • Γραφεία: ☒ Ιπποκράτους 164B, 114 71 Αθήνα ☎ (210) 6412125 • FAX : (210) 6412120
e-mail: ikanitak@central.ntua.gr

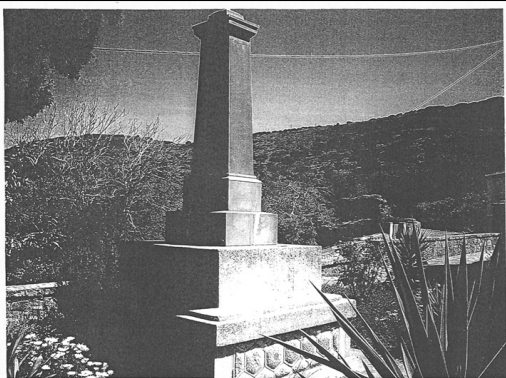
Ίστορικά Φουρνής

Ποιός ό τόπος πού έφονεύθη ό έπίσκοπος Πέτρας ΙΩΑΚΕΙΜ;

Του Μιχάλη Πατεράκη του Φουρνιώτη Πρωτοπρεσβυτέρου Δρος Θ.Α.Π.Θ.

Οί Άγιοί μας, τὰ καμάρια τῆς Φουρνῆς, τὸν ἴδιο ἀέρα μύρισαν τοὺς ἴδιους καύμους καὶ ὄνειρα εἶχαν μ' ἑμᾶς καὶ ὁ ἴδιος ἥλιος τοὺς ζέστανε καὶ δὲν πάγωσαν μέσα στὴν κρυάδα τοῦ κόσμου «σὰν τὰ ὀσκιαζε ὅλα ἡ φοβέρα καὶ τὰ πλάκωνε ἡ σκλαβιά».

Ἡ Φουρνὴ δὲν ὑστέρησε σὲ τίποτα σ' ὅλη τὴν πολυκύμαντὴ ἱστορία τῆς στοὺς ἀγῶνες ἐναντία στοὺς κοσμοκράτορες δυνάστες, ἔγινε κι αὐτὴ σύμβολο ἀντίστασης γιὰ νὰ γίνει ἔπειτα ὁ προάγγελος τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας τοῦ γένους (1821-1866).

ἐπίγραμμα στοὺς Νεομάρτυρες:

«Αἶνους καὶ ὠδάς, οἱ φίλαθλοι σὺν πόθῳ,
Ἄδωμεν αἶ, τοῖς νέοις τῶν Μαρτύρων.

Ὅ γὰρ γεραίνων Μάρτυρας, Χριστοῦ φίλους,
Χριστὸν γεραίνει, τὸν φίλον τῶν Μαρτύρων».

α) Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γραφεῖ ἡ ἱστορία τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας ἀπὸ κάποιον καὶ νὰ παραλείψει τοὺς ἀγίους ἀνθρώπους τῆς Φουρνῆς, Ἐπίσκοπο Πέτρας Ἰωακείμ (Κλώντζα) καὶ Μαρία Μεθυμοπούλα πού δὲν δέιλιασαν στὰ φόβητρα τῶν τυράννων μπροστά, καὶ ἔμειναν πιστοὶ στὸ χρέος δίνοντας τὴ μαρτυρία ὅτι διαπνεόταν ἀπὸ βαθὺ ὀρθόδοξο τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ φρόνημα τὸ ὁποῖο ἐκδηλώνεται μὲ τὴν αὐτοθυσία κατὰ πάσης τυραννίας καὶ ἀδικίας.

Ὁ Ἰωακείμ χτυπήθηκε ἀπὸ τοὺς μαινόμενους Γενίτσαρους τοῦ Χουμεριάκου ἔξω ἀπὸ τὸν ἰ. ἐπισκοπικὸ Ναὸ τῆς Παναγίας Ἐπάνω Χωριού, γιὰ νὰ παραδώσει τὸ πνεῦμα τοῦ ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες - ἦταν ἡ ὥρα πού ἔβγαине ὁ ἐπίσκοπος γιὰ νὰ πάει στὸν Ἱ. Ναὸ.

Ἐξω ἀπὸ τὸ Ναὸ τῆς Παναγίας ἔπειτα, στὸν τόπο τοῦ φόνου, οἱ κάτοικοι ἀνήγειραν τὸ 1934 ἕνα μεγαλόπρεπο μνημεῖο, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου στή μία ὄψη ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή: «τῷ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΙ ΕΠΙΣΚΟΠῶ, ΠΕΤΡΑΣ ΙΩΑΚΕΙΜ Α'» καὶ στὴν ἄλλη μὲ μικρὰ γράμματα ἔχει γραφεῖ: «Ἡ Ἐνορία Ἐπάνω Χωρίου, εὐγνωμονοῦσα τὴνδε ἡγείρε τῷ Ἐθνομαρτυρι Ἐπισκόπῳ δολοφονηθέντι ἐνθάδε ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐκ Χουμεριάκου τὴν 24ῃ Ἰουνίου 1821».

(Συνέχεια στὴ σελ. 5)

Εδὼ Φουρνὴ...

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΗΜΕΡΕΣ
ΣΤΗ ΦΟΥΡΝΗ

«Πάσχα στο χωριό καὶ Χριστούγεννα στὴν πόλη» ἀναφέρει ὁ λαὸς μας καὶ πολλοὶ ξενιτεμένοι Φουρνιώτες ἀκολουθώντας αὐτὴ τὴν «προτροπή», πήραν γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς πρὸς τὸν τόπο τῆς καταγωγῆς τους, γιὰ νὰ περάσουν στὴ γενέτειρά τους με τοὺς συγγενεῖς καὶ χωριανοὺς τους τὶς Ἅγιες αὐτὲς ἡμέρες. Μαζί με τοὺς μεγαλύτερους ἀκολουθήσαν καὶ οἱ νεότεροι σὲ ἠλικία (παιδιά καὶ εγγόνια), οἱ ὁποῖοι με αὐτὸ τὸν τρόπο βιώνουν τὴ ζωὴ στὴν ὑπαιθρο μακριὰ ἀπὸ τὴ μεγαλουπόλεις.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὶς γιορτινὲς

Γράφει ὁ
ΝΙΚΟΣ ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗΣ
Γεωπόνος

αὐτὲς ἡμέρες τὶς αισθάνεται καὶ τὶς βιώνει κανεὶς καλύτερα σὲ χωριά, παρὰ στὴν κοσμοπλημμύρα τῶν πόλεων, γιὰ τὶς ζεῖ πιο ἄμεσα καὶ πιο ἔντονα, συμμετέχοντας στὶς πατροπαράδοτες παραδόσεις καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου τοῦ.

Τὸ Πάσχα ἀποτελεῖ γιὰ τὴν χριστιανοσύνη τὴ μεγαλύτερη γιορτὴ. Αὐτὲς τὶς ἡμέρες χιλιάδες πιστοὶ ἀνά τὸν κόσμο συρρέουν στὶς ἐκκλησίες,

(Συνέχεια στὴ σελ. 7)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΟΥΡΝΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΦΟΥΡΝΗΣ

Πρόσκληση σὲ Ετήσια Τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευση στὴ Φουρνὴ

Καλοῦνται τὰ Μέλη τοῦ Συλλόγου Φουρνιωτῶν καὶ Φίλων Φουρνῆς σὲ **Επίσημη Τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευση** πού θα γίνετὶ στὴ Φουρνὴ, σπιν αἴθουσα τοῦ τέως Δημοτικῆ Σχολείου, **τὴν Πέμπτη 7 Αυγούστου 2014 καὶ ὥρα 10.30**, με θέματα ἡμερήσιας διάταξης:

1. Πεπραγμένα τῆς διετίας 2012-2014 (ἐκθεση τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐγκρισή τῆς).
2. Οικονομικὸς ἀπολογισμὸς διετίας 2012-2014 (ἐκθέσεις τοῦ Δ.Σ. καὶ τῆς Ε.Ε. καὶ ἐγκρισή τους) καὶ ἀπαλλαγὴ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ τῆς Ε.Ε. ἀπὸ κάθε εὐθύν.
3. Διάφορες ἀνακοινώσεις καὶ λήψη σχετικῶν ἀποφάσεων.
4. Ἀρχαιρεσίες γιὰ τὴν ἐκλογὴ (τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν) μελῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ τῆς Ε.Ε. γιὰ τὴ διετία 2014-2016.

Εάν δὲν ὑπάρχει ἀπαρτία, ἡ Γενικὴ Συνέλευση θα ἐπαναληφθεῖ τὴν ἀμέσως ἐπόμενη Πέμπτη (14 Αυγούστου 2014) τὴν ἴδια ὥρα, σπιν ἴδιο τόπο καὶ με τὰ ἴδια θέματα ἡμερήσιας διάταξης, ὁπότε (γιὰ τὴν ἐπαναληπτικὴ Γενικὴ Συνέλευση) ἡ ἀπαρτία εἶναι δεδομένη ἀσχετα ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν παρόντων μελῶν.

Καλοῦνται ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου νὰ προσέλθουν σπιν παραπάνω Συνέλευση καὶ νὰ ἐκθέσουν τὶς ἀπόψεις τους γιὰ τὰ θέματα τῆς ἡμερήσιας διάταξης καὶ νὰ ψηφίσουν κατὰ τὴν κρίση τους.

Αθήνα, 5 Ἰουνίου 2014 • Το Διοικητικὸ Συμβούλιο

Παράκληση τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. νὰ δεიχθεῖ ἐνδιαφέρον καὶ ἀναλάβουν τὴ Διοίκηση τοῦ Συλλόγου νέα άτομα με ὄρεξη γιὰ ἔργο καὶ προσφορὰ στο Σύλλογο.

ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2014

Τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου τῶν Φουρνιωτῶν καὶ Φίλων τῆς Φουρνῆς κατὰ τὴν συνεδρίασή του τῆς 5.6.2014 ἀποφάσισε τὶς παρακάτω ἐκδηλώσεις στὰ πλαίσια τοῦ εορτασμοῦ τοῦ Φουρνιώτικου Αὐγούστου:

- ➔ **Πέμπτη 7 Αυγούστου 2014:** Απογευματινὸς περίπατος με Ἑσπερινὸ καὶ Ἀρτοκλασία.
- ➔ **Τρίτη 12 Αυγούστου 2014, ὥρα 20.30:** Πανηγυρικὸς εορτασμὸς τοῦ Φουρνιώτικου Αὐγούστου σπιν αὐλειο κῶρο τοῦ Δημοτικῆ Σχολείου Φουρνῆς, με ομιλητὴ τὸν κ. Χαράλαμπο Φανουριάκη, Οφθαλμίατρο, π. Διευθυντὴ τῆς Οφθαλμολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Βενιζέλειου Νοσοκομείου, με θέμα «Ἡ λειτουργία τῆς ὄρασης: Μῦθοι καὶ πραγματικότητα».
- ➔ **Πέμπτη 14 Αυγούστου 2014, ὥρα 10.30:** Τελικὴ ἡμερομηνία ἐπίσης Τακτικῆς Γενικῆς Συνέλευσης τοῦ Συλλόγου μας σπιν αἴθουσα τοῦ Δημοτικῆ Σχολείου.
- ➔ **Αὐγούστος 2014:** Ἡμερήσια ἐκδρομὴ.
- ➔ **Δευτέρα 25 Αυγούστου 2014:** Θα τελεστεῖ δέηση μετ' ἀρτιδίων ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν προγόνων καὶ λοιπῶν προσφιλῶν προσώπων σπιν Νεκροταφεῖο τοῦ χωριοῦ Ἀπόστολος Τίτος.

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑΝΩΝ «Ο ΚΕΡΑΜΟΣ»

Στὸ πλαίσιο τῶν πολιτιστικῶν δραστηριοτήτων τῶν ἀδελφοποιημένων δήμων Ἁγίου Νικολάου Κρήτης καὶ Ἁγίου Δομετίου Λευκωσίας

Σας προσκαλεῖ σπιν **Συνέδριο**

ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ ΛΑΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ

Σάββατο 9 & Κυριακὴ 10 Αυγούστου 2014

Τὸ συνέδριο θα περιλαμβάνει :

Α) Ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Οὐλύμου κ. Ἀνθίμου (Αὐλειος κῶρος Δημοτικῆ Σχολείου Καστελλίου Φουρνῆς, Σάββατο 9 Αυγούστου Ὁρα 18:30).

Β) Εισηγήσεις καὶ συζητήσεις πάνω σπιν θέμα τοῦ συνεδρίου. (Κινηματοθέατρο «Δρῆρος», Νεάπολη, Κυριακὴ 10 Αυγούστου, ὥρα 9:30).

Κοινωνική ζωή και κίνηση

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΣΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗ ΒΟΥΚΥΚΛΑΡΗ

Από τον Εμμανουήλ Αθ. Λουκάκη

Εκφωνήθηκε το Σάββατο 5 Απριλίου στον Ι. Ν. Αγ. Τριάδος Φουρνής

Σεβασμιώτατε,

Συναχθήκαμε σήμερα στον περικαλή τούτον ιερό ναό της Αγίας Τριάδος Φουρνής, να ψάλλουμε τον εξόδιον ύμνον και να αποδώσουμε τον τελευταίον ασπασμόν στον ηδύμολλον τέπγα της Εκκλησίας και μύστην της αγγελικής μελωδίας, τον τίμιο και ακάματο εργάτη των εντολών του Ευαγγελίου και της κοινωνίας, Ιωάννη Βουκυκλάρη, ο οποίος μέχρι τελευταίας του πνοής εκόσμησε και διακόνησε ανιδιοτελώς με την παρουσία του και τη μουσική του τέχνη το ιερό Αναλόγιο και το ιερό Βήμα. Η είδηση της αδόκτης εκδήμιας του μας συγκλόνισε όλους, μας πόνεσε. Ουκέτι γαρ πλέον μεθ' ημών πορεύεται ή συλλαλήσει του λοιπού. Ποίος χωρισμός ω αδελφοί! Ποίος κοπετός, ποίος θρήνος εν τη παρούση ροπή!

Γι' αυτό ένας επικήδειος είναι πάντοτε ένας παραγμός και πόνος ακατάσχετος της καρδιάς. Οι λέξεις βιάζονται, η σκέψη θολώνει, η ψυχή ωδινάται και κλαίει. Σ' έναν κόσμο γεμάτο ολόενα και πληγωμένες προσδοκίες, που τον διαχειρίζονται σε παγκόσμιο επίπεδο άτομα απρόσωπα δίχως του Λόγου το Φως, η εκδήμια ενός προσώπου πεφλημένου σε πνίγει.

Αλλά η νεκρώσιμη ακολουθία δεν είναι μόνο για να κατεοδώσουμε τον προκειμένο νεκρό και να δηθηούμε υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του. Πολύ περισσότερο – και εξίσου – απευθύνεται και σε μας, τους ζωντανούς, τους «περλεπιόμενους εις την παρουσίαν του Κυρίου» (Α' Θεοσ. 4, 15), έτσι ώστε αφενός να συνειδητοποιήσουμε το «φοβερώτατον όντως μυστήριο του θανάτου» – «χθίζοι γαρ εσμεν και ουκ οίδαμεν και διότι σκία εστιν ημών επί γης ο βίος» (Ψάλμ. 8,9) – και αφετέρου να ενστερνισθούμε το γραφέν υπό του Αποστόλου Παύλου, «εάν πιστεύουμε ότι ο Ιησούς απέθανε και αναστήθηκε, έτσι και ο Θεός τους κοιμηθέντας δια του Ιησού θα οδηγήσει μαζί Του» (Α' Θεοσ. 4, 13-14), για να λάβουμε αμέσως

την αδιάφυστη βεβαιότητα δια στόματος του ίδιου του Ιησού, ότι «οποίος δέχεται τα λόγια μου και πιστεύει σ' Αυτόν που με έστειλε, έχει κίολας την αιώνια ζωή και δεν θα αντιμετωπίσει την τελική κρίση, αλλά έχει περάσει από το θάνατο στη ζωή» (Ιωάν. 5, 24). Αλήθεια υπάρχει άραγε μεγαλύτερη παραμυθία εν τω παρόντι κόσμω; Γι' αυτόν δε ακριβώς τον λόγο δεν πρέπει να μένουμε ως και οι λοιποί οι μη έχοντες ελπίδα! Αν κατά το Μυστήριο του Βαπτίσματος, ο άνθρωπος βαπτίζεται εις το όνομα της Αγίας Τριάδος, εις δε τον αρραβώνα και το Γάμο αρραβωνίζεται και στέφεται πάλιν εις το όνομα της Αγίας Τριάδος, στο θάνατο κηδεύεται κατά τον τύπο του Ιησού Χριστού και του φίλου του Λαζάρου, του τετραήμερου. Γι' αυτό και υπάρχει εξάλλου κάποιος παραλληλισμός ή ακόμη και ταύτιση της νεκρώσιμης ακολουθίας του Χριστού, που ψάλλουμε στον Επιτάφιο, με τη νεκρώσιμη ακολουθία των πιστών. Αλλά και η ίδια η ισχύουσα σήμερα Νεκρώσιμη Ακολουθία έχει στο σύνολό της έναν έκδηλο Χριστοκεντρικό χαρακτήρα. Αρχίζει, όπως άλλωστε και η ακολουθία του Επιταφίου, με τον 118ο ψαλμό, τον γνωστό «Αμωμο», τον μεγαλύτερο ψαλμό του Ψαλτηρίου, ο οποίος συνιστά ένα μοναδική και ανυπέρβλητη σημασία εγκώμιο του νόμου του Θεού, ως οδηγού και φωτός στην πνευματική ζωή του κάθε ανθρώπου: «Μακάριοι οι άμωμοι εν οδώ, οι πορευόμενοι εν νόμω Κυρίου» (στ. 1). Και γνωρίζουμε ότι σ' αυτό το μακρύ κήρυγμα αγάπης στα δικαιώματα του Θεού, στο θέλημά Του, στο σχέδιό Του για τον κόσμο και τον άνθρωπο, η Εκκλησία είναι σαν να ακούει τη φωνή του ίδιου του Κυρίου, του μόνου Αμώμου, που κείται στον τάφο και μας αποκαλύπτει το νόημα του ζωηφόρου θανάτου Του.

Κάπως έτσι, μέσα στο φως των στίχων του Αμώμου, θα μπορούσε, κανείς να σκιαγραφήσει τον επίγειο βίο του μακαριστού Μπαρμπαγιάννη: Ένας μακρύς και διακαής πόθος και αγώνας, εγκώμιο του νόμου, των εντολών, των δικαιωμάτων και του θελήματος του Θεού, ενάντια στο κακό και το διάβολο. «Εν τίνι κατορθώσει νεώτερος την οδόν αυτού; εν τω φυλάξασθαι τους λόγους σου. Εν όλη καρδιά μου εξεζήτησα σε, μη απώση με από των εντολών σου» (στ. 9-10). Ο Μπαρμπαγιάννης ανήκει σ' αυτήν τη φωτισμένη και λαμπρή (ωστόσο άγνωστη ή και παρεξηγημένη σε πολλούς) χορεία των μεγάλων μουσικών, πρωτοψαλτών και λαμπαδαρίων του γένους μας, που υπηρέτησαν την ψαλτική μας τέχνη και λάμπρυναν το «ναό της δόξης» του Θεού με την ανυπέρβλητη στο είδος φωνή και επιμελημένη αλλά απέρριπτη καλλιτεχνική δημιουργία και εγκάρδια απλότητα και μουσικότητα. Οντας προικισμένος με πίστη στο Χριστό και τον άνθρωπο, με το θείο ταλέντο της ωραίας μελωδικής φωνής του, μας μυσταγόγησε στη Βασιλεία του Θεού, αλλά ταυτόχρονα μας κληροδότησε μεγάλο έργο, του οποίου η αποτίμηση – ίδια αυτή τη στιγμή – είναι εργώδης στον ομιλούντα.

Πάνω απ' όλα στο πρόσωπο και το έργο του είδαμε πως λειτουργεί, εκφράζεται, αλλά και διαφυλάσσεται κατά τον καλύτερο τρόπο, η Ιερά Παράδοση της Εκκλησίας μας. Δηλαδή εκείνος ο ενιαίος τρόπος διδασκαλίας της πίστεως, που βασίζεται στην προφορική διδασκαλία του Χριστού και

των Αποστόλων και μεταδίδεται από γενιά σε γενιά ενανθρώπων στην Ορθόδοξη Λειτουργία και τη Λατρεία της Εκκλησίας, έχοντας ίδιο κύρος με την Αγία Γραφή. Αυτό φαίνεται από το ότι ο Ιωάννης Βουκυκλάρης δε φοίτησε σε καμία μουσική σχολή, ούτε ωδείο με πτυχία και βαθμολόγιο. Δε φοίτησε εξάλλου πούθενά πέραν του Δημοτικού Σχολείου. Δάσκαλός του υπήρξε το ίδιο το Αναλόγιο, που το διακονούσαν στις αρχές του περασμένου αιώνα εδώ στη Φουρνή δύο κορυφαίοι πρωτοψάλτες, ο θεός του Χατζή-Εμμανουήλ Βουκυκλάρης, μαθητεύσας στο μοναστήρι της Αγίας Αικατερίνης του Σινά και ο Εμμανουήλ Μπουραντάς, γαλουχημένος με την ευσέβεια της Μονής Αρετίου. Οι δύο αυτοί τον δίδαξαν σημειογραφία, θεωρία και πράξη της μουσικής, από αυτούς δε είχε και τα πρώτα του ακούσματα, ώστε να συναγωνίζεται ακόμη και αριστούχους του ωδείου σε μελοποιημένους ύμνους του Κ. Ψάχου, του Θ. Φωκαέως και του Γ. Ρεδαίστηνου. Ήταν ταυτόχρονα και άριστος γνώστης του Τυπικού της Εκκλησίας. Ως ψαλμωδός είχε μια ιδιαίτερη και μοσχομυρική στην ψαλμωδία του. Διέθετε μια ιδιαίτερη τεχνική ερμηνείας και απόδοσης των Βυζαντινών μελωδημάτων, ακολουθώντας με σεβασμό και πιστότητα τις παραδοσιακές ψαλτικές επιταγές. Η τέχνη του ήταν λιτή, σεμνή και μεγαλόπρεπη, η φωνή του μελίρρυτη, λεπτή και μελιχία, χωρίς φωνασκίες και ακρότητες, απαλλαγμένη από κάθε είδους μουσικών μελωδικών ακροβατισμών. Αυτό που αισθανόταν όταν έψαλλε, ήταν ότι υπαγορευόταν από τη βαθεία και ακλόνητη πίστη στο Χριστό και την Εκκλησία αλλά και τη δημοτική παράδοση του τόπου μας.

Αγαπητέ Μπαρμπαγιάννη,

Στο πρόσωπο και το έργο σου εκπληρώνεται σήμερα ο στίχος του 103ου ψαλμού,

που διαβάζουμε στον εσπερινό: «Άσω τω Κυρίω εν τη ζωή μου, ψαλλώ τω Θεώ μου έως υπάρχω» (στ. 33). Αν και η γνωριμία μου μαζί σου ήταν προς το εσπέρας του επίγειου βίου σου, με δίδαξες, (όπως και όλους μας) πολλά πράγματα. Σε εποχή λογικών και παράλογων ανακατατάξεων, σε εποχή ιλιγγιώδους μεταβατική αλλά καθ' όλα ασυγκίνητη προς την Παράδοση και τα Έσχατα, η παρακαταθήκη που μας αφήνεις είναι βαρυσήμαντη. Με το εμπνευσμένο σου παράδειγμα αγάπης και ανιδιοτελούς προσφοράς, τιμωπότης και εργατικότητας, μας έδειξες τη βαθεία προσήλωση προς τις παραδοσιακές ρίζες της αμείριστης ιστορίας μας. Στο πρόσωπό σου θα βλέπουμε πάντα το «ο έχων ώτα ακούειν, ακουέτω...» στο τέλος κάθε κυρύγματος του Χριστού, το «έρχου και ίδε» (Ιωάν. 1, 47), του Φιλίππου προς το Ναθαναήλ, το παράδειγμα της Παναγίας, η οποία «διατηρούσε όλα τα λόγια της ιερής μας ιστορίας στην καρδιά της και τα σκεφτόταν συνεχώς» (Λουκ. 2, 19).

Και τώρα ορώντες σε άφωνον και άπνον προκειμένο, σε προπέμπουμε προς Κύριον, ευχόμενοι «εν ενί στόματι και μια καρδιά», ο Κύριος να σε δεχθεί και πάλιν μελωδός και διάκονο στο ουράνιο Του θυσιαστήριο, ένθα ο των εορταζόντων ήχος ο ακατάπαυστος. «Κοίμα το λοιπόν, έως ου ελθών ο Υιός του ανθρώπου αναστήσει σε».

ΑΙΩΝΙΑ ΣΟΥ Η ΜΝΗΜΗ

ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Το καλοκαίρι ήρθε. Στις θερινές σας διακοπές προτιμάτε το χωριό μας και να το συστήνετε και στους άλλους.

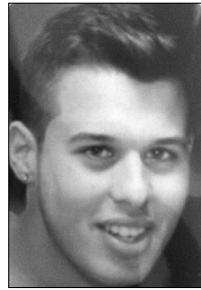
Θα βρείτε στα καταστήματά του εξυπηρέτηση και παραδοσιακή φιλοξενία: καφέδες, ποτά, αναψυκτικά, σουβλάκια, χοχλιούς, σκιοφυξιά μακαρόνια και άλλες λιχουδιές για κάθε γούστο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ, όσοι επιθυμούν να αναγγέλλουν κοινωνικά γεγονότα στα «Φορνιώτικα Νέα» ν' απευθυνθούν στην Πρόεδρο ή στην Ταμία του Συλλόγου μας, και προκειμένου για τους κατοίκους του χωριού και τους διαμένοντες εν γένει στην Κρήτη στον κ. Νίκο Φουντουλάκη (τηλ.: 28410 23243).

Το μοιρολόι του Παπαδιαμάντη Αφιερωμένο στη μνήμη του ΚΩΣΤΑ ΚΑΝΙΤΑΚΗ

Ηράκλειο 10 Μαΐου 2014

Τούτες τις μέρες συμπληρώνονται δύο χρόνια από το θλιβερό και μαύρο εκείνο ξημέρωμα του Σαββάτου της 12ης Μαΐου του 2012 που έφευγε για πάντα από κοντά μας τόσο πρόωρα, τόσο ξαφνικά και τόσο άδικα ο αγαπημένος μας Κώστας.

Η οικογένειά σου σαν ελάχιστο χρέος αφιερώνει σε σένα το παρακάτω μοιρολόι του Παπαδιαμάντη.

Ένα τέτοιο κείμενο θα ταίριαζε πολύ στη μνήμη σου, πολυαγαπημένο μας παλικάρι.

Δεν βρήκαμε τη δύναμη εκείνες τις δύσκολες ώρες του αποκαίρεισμού να αρθρώσουμε λέξη... αποσοβωθήκαμε.

Έτσι γίνεται σ' αυτές τις περιπτώσεις του θανάτου, απλώνεται η σιωπή!!!

Όμως γνωρίζουμε πως είσαι μαζί μας, κοντά μας, δίπλα μας, μας παρακολουθείς από ψηλά και μας προσέχεις.

Έτσι θα πορευτούμε από εδώ και εμπρός, κόρια.

Θα σε θυμόμαστε για πάντα και θα σ' έχουμε στην καρδιά μας, μέχρι που κάποια μέρα και πάλι θα συναντηθούμε ξανά.

Από τον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη για το θάνατο του εξαδέλφου και φίλου του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΩΡΑΪΤΙΔΗ.

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΩΡΑΪΤΙΔΗΣ ήταν ένα λαμπρό παλικάρι που πέθανε από αφενίδιο θάνατο.

«Το μοιρολόι»

Έπρεπε, Μήτρο μου, να λάχει σε με ο άτυχος κλήρος, οπού με τρέμοντα γόνατα αρχίζω να κατέρχομαι ήδη τον κατήφορον της ζωής; Μου έμελλεν η μοίρα, πικρόν μοιρολόγι να γράψω δια σε τον νεαρόν και εστεμμένον με ελλιπώς.

Πού κρήνη μελάνυδρος ήτις να μου δώσει ύδωρ και δακρύων πηγής;

Πού να εύρω μελάνην τόσον μαύρην, όσον το πένθος της καρδιάς μου και πόθεν να λάβω χαρτίον αδιάβροχον, ώστε να βρέχεται και να μη λιώνει;

Σε είδα Μήτρο μου, σε είδα προχθές το πρωί οπού εστολίσθης και εφόρεσες στεφάνι και έφυγες και επήγες.

Πού επήγες Μήτρο μου; Είναι καμία εορτή;

Είναι καμία χαρά και πανήγυρις εδώ που επήγες;

Ω ίδου κρύα, και μαύρα, και λευκά, και μάρμαρα ορθά και απειλητικά, τα τρόπαια αυτά της πεισιμονής του θανάτου.

Εδώ, τέκνον μου, σου ήρεσε να κατοικείς; Και δεν ελυπήθης τον δυστυχή πατέρα σου και την μητέρα σου την πικραμένην;

Αυτά είναι τα βασίλεια του Χάρου, παιδί μου.

Τι θέλεις; Τι ζητείς εδώ; Ό! να, δι' όλους ημάς είναι εκεί τόπος.

Αλλά συ, πώς εβιάσθης αδελφάκι μου; Και η νεότης σου η ζηλευτή, και η τόση ευγένεια και αβρότης, και εφύια και αρετή, τι θα γίνουν όλα αυτά, Μήτρο μου;

Ήσο ακόμη σχεδόν παιδίον κατά την ηλικίαν και ήσο ήδη ανήρ κατά τον νούν, όλος προσοχή, όλος εμβρόθεια, εραστής του καλού και του αγαθού, και ήρχιζες ήδη να φιλοσοφείς βαθέως περί των πραγμάτων. Πού η θεσπεσία εκείνη έκφρασις της μορφής, και η όψις η νοήμων, και το όμμα το γλυκύτατον; Και πού το αμβρόσιον νεύμα των οφρύων, και το νεκτάρεο των χειλέων μειδίαιμα; Και η δρόσος και το άρωμα, και ο ανθος, και η τόση αγνότης και αθωότης;

Πού επήγαν όλα αυτά, Δημητράκι μου;

Ω πλάσμα του Θεού γλυκύ, πώς έκλεισες τα βλέφαρα και έδυσ υπό την γην, και μας ελησιμόνησες, και εκοιμήθης εις το κρύν χώμα;

Ποίος να μη θρηγήση, τέκνον μου, και ποίος να μη στενάξη; Πώς να σε λησιμονήσομεν, αγάπη μου, και πώς να εξαλειφθή από την μνήμη μας η συμπαθής μορφή σου; Και πώς να μην ακούωμεν πλέον τον ήχον της μελωδικής φωνής σου;

Ω είδα, έμελλα, ώ του σπαραγμού, να ίδω το ψυχορράγημά σου! Εφιάλτης θα μείνει εις την ζωήν αυτήν, το ψυχορράγημά σου, Μήτρο μου.

Ω το απαίσιο εκείνον ξημέρωμα. Ω το βαθύ εκείνο και ανεκλάητον μοιρολόγι!

Οι πετεινοί ελάγησαν παραπονετικά, Μήτρο μου, και όσα πουλιά ευρέθησαν εκεί, όλα εμοιρολογούσαν επάνω εις τα δέντρα... Ω ας κλαύσουν όλα τα πουλιά και όσα περιπαθείς μοιρολογίστρια υπάρχουν, ας μοιρολογήσουν, αν προαιρούνται. Και όσοι κώδωνες είναι, ας σημάνουν εις την έξοδόν σου, εις την παραπομπήν σου, Μήτρο μου.

Και τώρα κοιμάσαι εις την κλίνην σου την ψυχράν φιλτατον τέκνον. Ω, πόσα λουλούδια εαρίνα και φθινοπωρινά να φυτρώσουν πρέπει εις το μνήμη σου και ο φλοισβος του κύματος οπού πλήττει τους βράχους, τα κρύν σπεδα του μαύρου λόφου των μνημείων, ας φλοισβίζει και ας ναναρίζει και ας είναι μουσική εις τον ύπνον σου, έως ότου ελθη η ώρα η προωρισμένη, και όταν δοθή το κέλευσμα και ακουστή η φωνή του Αρχαγγέλου, και ηχήση η σάλπιγξ η θεία, διότι φωνή Αρχαγγέλου θα ακουστή, και σάλπιγξ Θεού θα ηχήση αφεύκτως.

Τότε, πραεία, «ως φωνή αύρας λεπτής», και απαλή και γλυκεία η θεία σάλπιγξ, να σε ξυπνήση, Μήτρο μου, μαζί με όλους οπού θα με ξυπνήση τότε. Και τότε και τώρα, ας παραβλέψη ο Κύριος όλας τας νεανικάς αμαρτίας σου, καθώς είπεν ο προφήτης, «αμαρτίας νεότητος μου και αγνοίας μου μη μνησθείς», και ας σε τάξη σε τόπον φωτεινόν και χλοερόν, εις τόπον αναπαύσεως.

Είθε, Μήτρο μου, είθε!

Η αδελφούλα σου Ελενίτσα και οι γονείς σου

Γιώργος και Καίτη Κανιτάκη.

Υ.Γ. Ο Κώστας Κανιτάκης, φοιτητής Δομικών Έργων ΤΕΙ Ηρακλείου και ποδοσφαιριστής του ΕΓΟΗ, βαδίζοντας πεζός στην άκρη του δρόμου χτυπήθηκε θανάσιμα από όχημα που οδηγούσε μεθυσμένος οδηγός στην οδό Αρχιεπισκόπου Μακαρίου στο Ηράκλειο τον Μάιο του 2012.

ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ενημερωτικό Δελτίο Συλλόγου
Φουρνιωτών και Φίλων Φουρνής
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

Ο Σύλλογος Φουρνιωτών

και Φίλων Φουρνής

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Η Πρόεδρος του Συλλόγου

ΡΕΝΑ ΚΑΝΙΤΑΚΗ -

ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ιπποκράτους 164β - 114 71 Αθήνα

Αριθ. φύλλου 86

Εκδίδεται στην Αθήνα

από Συντακτική Επιτροπή

Για επιστολές, εμβάσματα, πληροφορίες

και Κανιτάκη-Γιαννοπούλου Ρένα

Ιπποκράτους 164B Αθήνα

Τηλ. 210-6412125

e-mail :

ikanitak@central.ntua.gr

ISSN: 1109 - 3668

Για συνδρομές: Εθνική Τράπεζα

της Ελλάδος 163-942608-69

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ:

Πρόεδρος: Ρένα Κανιτάκη-

Γιαννοπούλου

Αντ'δρος: Κώστας Δεμετίζος

Γεν. Γραμματέας: Σπύρος Γωνιωτάκης

Ταμίας: Βασιλεία Ζερβάκη - Ορφανού

Μέλος: Μαρία Τουτουδάκη - Ντούζου

Αναπληρωματικά μέλη:

Μαρία Παπασεφρανάκη

Νίκος Μαράνος

Γιάννης Ζερβάκης

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική η περιληπτική, η κατά παράφραση η διασκευή απόδοση του περιεχομένου της Εφημερίδας με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και κανόνες Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

ΝΕΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ ΦΟΥΡΝΗΣ «Ο ΚΕΡΑΜΟΣ»

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Καστελλιανών "ο Κέραμος" σας υπενθυμίζει:

Η ύπαρξη και η συνέχεια της πολιτιστικής δραστηριότητας του συλλόγου μας καθώς και η έκδοση της εφημερίδας στηρίζεται σε σας. Παρακαλούμε να προσφέρετε την συνδρομή σας στον υπ' αριθμ. 118/787479-03 τραπεζικό λογαριασμό της Εθνικής Τράπεζας.

Στείλτε μας τα κείμενα σας, τις φωτογραφίες ή οτιδήποτε θέλετε να δημοσιευθεί στα ΦΟΥΡΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ (φύλλο του Καστελλίου) στο kastellifournis@gmail.com

Από το Δ.Σ.

Κωστή, αγαπημένη μας,

Είμαστε όλοι εδώ σήμερα για το στερνό ΑΝΤΙΟ.

Κοντά σου είναι η πολυαγαπημένη της καρδιάς σου Εύα, η λατρεμένη σου Μυρτώ, τα αδέρφια σου: ο Μανώλης και η Νίνα με τις οικογένειές τους, η πεθερά σου η Λούλα, που σε αγαπούσε σαν δικό της παιδί, τα ανήψια, τα ξαδέρφια, σου πολλοί συγγενείς και φίλοι, για τούτο το στερνό κατεβόδι. Μας λείπει βέβαια ο Μύρων, ο πεθερός σου, που πριν λίγους μόνο μήνες ξεκίνησε το ίδιο ταξίδι και τον συνόδεψες τότε στην τελευταία του κατοικία, με πόνο ψυχής, όπως ακριβώς κάνουμε εμείς για σένα σήμερα.

Έφυγες, Κωστή μου, ένα μελαγχολικό δειλινό του Μάρτη χωρίς να μπορούσεις να συνειδητοποιήσεις πόσο πρόωρα φεύγεις, ούτε το μεγάλο κενό και την απέραντη μοναξιά που αφήνεις στην οικογένεια και τους φίλους σου.

Φεύγεις σαν όνειρο κι αυτό το όνειρο θα ζει πάντα μέσα μας, κάθε μέρα και κάθε νύχτα, για να σε κρατά κοντά μας. Ο πόνος που μας αφήνεις θα λειτουργεί στις ψυχές όλων μας σαν την πιο γλυκιά προσδοκία, την προσδοκία ότι θα είσαι παρών στη σκέψη και την ψυχή μας, γιατί στη σκέψη και στην ψυχή μας θα μείνουν πάντοτε η εντιμότητα του λόγου σου, η ομορφιά της ψυχής σου και η αληθινή του ήθους σου. Στην καρδιά μας θα είσαι πάντα κάτι το ξεχωριστό, κάτι το αξέχαστο, κάτι σαν σημείο αναφοράς: σεμνός, ανεπιτήδευτος και σοβαρός.

Γεννήθηκες στο Ροδοβάνι, Χανίων και ήσουν το δεύτερο παιδί της οικογένειας Πετράκη. Μεγάλωσες αρμονικά -παρά τις δυσκολίες των καιρών- με τα άλλα δύο αδέρφια σου, τον Μανώλη και τη Νίνα, όταν στα 13 σου χρόνια χάσατε τον πατέρα σας.

Δίπλα στη χαροκαμένη τότε μάνα σας, Αντωνία, στάθηκε ο θείος σας, ο Αριστείδης Μπακατζής, γιατρός, ο οποίος ανέλαβε, ουσιαστικά, την ευθύνη της διαπαιδαγώγησης, της ανατροφής και των σπουδών σου. Άριστος μαθητής, άριστος φοιτητής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, υπήρξες αργότερα ένας εκλεκτός καθηγητής στο Γυμνάσιο Περάματος-Ρεθύμνου, όπου δίδαξες αντικείμενα της ειδικότητάς σου, για να γίνεις στη συνέχεια ένα επίλεκτο στέλεχος του Ο.Τ.Ε., τον οποίο υπηρέτησες από διάφορες θέσεις, ως την ώρα της συνταξιοδότησής σου.

Με την Εύα γνωριστήκατε στην Αθήνα. Αν θυμάμαι καλά, από παλιότερες νοσταλγικές διηγήσεις σας, η πρώτη συνάντησή σας έγινε -με όλο

ΣΤΕΡΝΟ ΑΝΤΙΟ ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΗ ΠΕΤΡΑΚΗ

το συμβολισμό της- στο θέατρο Τέχνης του Κάρουλου Κουν, στο γνωστό «Υπόγειο του Κουν», για την παράσταση «όνειρο καλοκαιρινής νύχτας». Μια άριστη αφηγηρία ουσιαστικής γνωριμίας και ψυχικής επικοινωνίας. Συνδεθήκατε, έκτοτε, σενά, παντρεύτηκατε αργότερα και με την ευλογία του θεού αποκτήσατε τη μονακριβή κόρη σας, τη Μυρτώ, ένα παιδί γεμάτο ζωντάνια και πνεύμα, που ακολουθώντας το παράδειγμα των γονιών του έκανε λαμπρές σπουδές στο Πανεπιστήμιο Πατρών και είναι σήμερα Ελεγκτής Εναέριας Κυκλοφορίας στο αεροδρόμιο της Κεφαλονιάς.

Και οι δύο γυναίκες της ζωής σου σε χάνουν οριστικά, Κωστή, σε μια περίοδο γεμάτη ελπίδες και οράματα για σένα και για κείνες. Για την Εύα, γιατί, τελειώνοντας τις υποχρεώσεις της οδοντιάτρου, θα μπορούσατε πια, ξεγνοιαστά, να χαρείτε τη ζωή και για τη Μυρτώ γιατί σήμερα βρίσκεται στην πιο ώριμη νιότη της και θα μπορούσε να δώσει και να πάρει πολλά. Για την Μυρτώ μην ανησυχείς! Είχες από μόνος σου αντιληφθεί, κ' εγώ απλά σου το επιβεβαιώνω, πως η Μυρτώ μας, χάρη στη δική σου και σ' εκείνη της Εύας φροντίδα, τη δική σας στοργή και το δικό σας παράδειγμα πορεύεται στα βήματα σας. Έχει αποκτήσει τη δική σου αυστηρότητα με αφάνταστα ανθρώπινο πρόσωπο. Θέλω, ωστόσο, να σου πω πως η Μυρτώ -με τη βοήθεια της Νίνας- είναι εκείνη που στήριξε σεμνά, διακριτικά, με πόνο ψυχής, αλλά γενναία, την Εύα σε αυτή σου τη δοκιμασία και στο πεπρωμένο που ακολούθησε.

Στη συνομιλία μας αυτή θέλω, επίσης, να σου τονίσω πως η Εύα δε μένει μόνη, δεν έχει μόνο τη Μυρτώ και όλους εμάς μαζί της, έχει πρωτίστως κοντά της εσένα. Θα κατοικείς στο μυαλό και στην καρδιά της. Θα την προσέχεις και θα τη στηρίζεις. Θα είσαι πάντα παρών την ώρα που σε χρειάζεται, γιατί την κατανόεις και την αγαπάς βαθιά.

Δεν είναι έτσι Κωστή; Το ίδιο συμβαίνει και με σένα, θα νιώθεις την αγάπη της, τη φροντίδα της και κυρίως την απόλυτη ταύτιση μαζί σου. Αυτό θα παρηγορεί και όλους εμάς. Γιατί, έτσι, θα έχουμε όχι την ψευδαίσθηση, αλλά τη βεβαιότητα ότι είσαι πάντα εδώ, κοντά μας, ευγενικός, αρχοντικός, γελαστός, γεμάτος καλοσύνη και προθυμία, όχι μόνο για τους δικούς σου ανθρώπους, την Εύα και την Μυρτώ, αλλά για όλους μας.

Όταν έφτασες στο Καστέλλι, μετά το γάμο σας με την Εύα, ακτινοβολούσες την ευγένεια και την καλοσύνη. Κατέκτησες γρήγορα τις καρδιές όλων μας, αφού πρώτα είχες κατακτήσει την καρδιά της λατρεμένης σου συζύγου.

Ο Μύρων και η Λούλα άμνωναν, κυριολεκτικά, στο όνομά σου, κι εμείς όλοι στην οικογένεια δεν δυσκολευτήκαμε να αντιληφθούμε πως κοντά μας βρισκόταν ένα πλάσμα χαρισματικό. Σε λίγο, η δική μας αντίληψη έγινε βεβαιότητα για όλους τους Καστελλιανούς συγχωριανούς και δεν άργησες να κάνεις φίλους πολλούς και αγαπημένους, που απολάμβαναν στις καλοκαιρινές συντροφίες την καλοσύνη της καρδιάς και τη δύναμη της σκέψης σου. Ο «Χανιώτης γαμπρός» μας, όπως σου λέγαμε, συχνά, είχε γίνει δικός μας και Καστελλιανός.

Γεννημένος και μεγαλωμένος με τα ακούσματα των «αντρειωμένων», ήσουν βαθιά πατριώτης και Κρητικός. Η αγάπη σου για την Κρήτη υπήρξε υποδειγματική. Μιλούσες με τόση περηφάνεια για τα Χανιά και το Ροδοβάνι, τη γενέτειρά σου. Ιδρυτικό μέλος και για πολλά χρόνια πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου της τείως

Κοινότητας Ροδοβανίου «Η Αρχαία Ελυρος», πρόσφερες, αφειδώλευτα, τις υπηρεσίες σου για την ανάδειξη της ιστορίας και της παράδοσης του τόπου που γεννήθηκες και ανατράφηκες. Καρπός μιας εξαιρετικής πρωτοβουλίας σου υπήρξε η περίτεχνη -με φωτογραφίες και σχόλια- έκδοση ενός ειδικού αφιερώματος του συλλόγου στην αρχαία Ελυρο, που επιμελήθηκες με δεξιότητες, παρότι μη ειδικός, θυμούμαι ακόμη την αγωνία σου έως ότου γίνει η φωτογράφιση των αντικειμένων της Αρχαίας Ελύρου, που βρίσκονται στο Παρισινό Μουσείο του Λούβρου, προκειμένου να συμπεριληφθούν στην εν λόγω έκδοση.

Το Ροδοβάνι-Σελίνου, που σε γέννησε, και το Καστέλλι-Μεραμβέλλου, που σε δέχτηκε σαν γαμπρό, κλαίνε σήμερα απαρηγόρητα για τον αδόκητο χαμό σου. Κλαίνει γιατί δε θα αντικρίσουν πια τον άνδρα το μαχητικό, τον οργανωτικό, τον δοτικό και ανεξάντλητα τρυφερό που ήταν πάντα δίπλα σε συγγενείς, φίλους και γνωστούς. Έδινες απλόχερα, Κωστή μου, τον καλύτερό σου εαυτό και τιμούσες με τη φιλία σου, τον καλό σου λόγο, τη χρήσιμη συμβουλή σου, το εξαιρετικό γούστο και τη συμπαράσταση σου σε όλους μας, και αυτό χωρίς καμιά επιτήδευση. Η ευγένεια του λόγου σου, το πηγαίο χαμόγελό σου και η μετρημένη, μεστή και σοφή κουβέντα σου συνθέτουν την εικόνα που κρατάμε για σένα.

Σταθερή και ανυποχώρητη η κρίση σου, που ήξερε πολύ απλά να λέει «τα σύκα-σύκα και τη σκάφη-σκάφη». Με επιμονή, συχνά, αναζητούσες κριτή-

ρια για την ανάδειξη του ορθού και του λογικού. Για τούτο είχαμε μαθεί όλοι μας να λογαριάζουμε τη γνώμη σου και να παίρνουμε σοβαρά την άποψή σου. Θα κρατάμε πάντα στη μνήμη μας τις βαθιές σκέψεις και αναλύσεις που έκανες για τα πολιτικά και πολιτιστικά πράγματα του τόπου μας. Πάντα με κριτήρια, με αντικειμενικότητα και μέτρο. Φεύγοντας επαληθεύεις το σπάνιο νόημα του αναντικατάστατου, διότι αυτό είσαι. Και έτσι αφήνεις ένα κενό στην καρδιά όλων όσων σε αγάπησαν, και στα δικά μας, γεμάτα αγάπη προς εσένα, αισθήματα, αφήνεις κληρονομιά την πλούσια μνήμη που σου οφείλουμε. Καταθέτουμε συγχρόνως τις πιο θερμές και πηγαίες ευχές μας για παρηγορία και ευλογία στην Εύα, τη Μυρτώ και τα αδέρφια σου.

Κωστή αγαπημένη μας,

Δεν είναι εύκολο να ξεπεράσουμε αυτόν τον αποχωρισμό. Αδύναμες οι λέξεις στην οδύνη της ψυχής. Τα όμορφα, ενδεχομένως, λόγια που προηγήθηκαν φαντάζουν «ερούσουλα» στο πλεόνασμα της καρδιάς σου.

Οι σχέσεις σου με τον άνθρωπο κρυστάλλινες, καθαρές και έντιμες. Με πράξεις κατανόησης, πράξεις ανθρωπισμού. Με λόγια σεμνά, λόγια σπαραχά που χρησιμοποιούσες στην επικοινωνία σου με τον άλλο. Το άσπρο ήταν άσπρο και το μαύρο πάντα μαύρο. Ποτέ δε στάθηκες στο γκριζό. Ανυποχώρητος στην υποκρισία και την επιτήδευση...και μέσα σε όλα αυτά, η απέραντη αγάπη και φιλία που πρόσφερες σε όλους μας. Της ψυχής μας το κομμάτι, Κωστή, το καλύτερο, δεν στο χαρίσαμε. Το κατέ-

κτησες με τη δική σου γενναϊόδωρη, κάθε είδους, προσφορά και γι' αυτό ένα τεράστιο ευχαριστώ από όλους μας.

Σήμερα, τώρα που συνομιλώ μαζί σου, σ' αυτή την τελευταία φυσική σου παρουσία στον κόσμο ετούτο, θυμάμαι αξέχαστα τις καλοκαιρινές συντροφίες μας στο Καστέλλι. Καθισμένοι τα απογεύματα στο πέτρινο πεζούλι του σπιτιού, με το κομψό καλοκαιρινό μπλουζάκι, με υποδεχόσουν με τη συνήθη φιλόξενη διάθεσή σου για τον απογευματινό καφέ λέγοντας: «Καλώς το μπαρμπούλη. Έλα σε περιμέναμε...καφεδάκι. Σε δυο λεπτά είναι έτοιμο!». Και μετά τον καφέ, κάτω από τον όμορφο ίσκιο της μουριάς, ή συχνά το βράδυ συνοδεία με το σπιτικό ρακάκι: συζητήσεις, αναλύσεις, αμφισβητήσεις, αναζητήσεις...Ήταν τότε που διαπίστωνα κάποιος τον ζυγισμένο λόγο και τη βαθιά παιδεία που σε διέκρινε.

Πρόσφατα βρεθήκαμε στην Αγία Παρασκευή, στο σπίτι μου. Μου έφερες μια παραγγελία για το Καστέλλι, όπου θα πήγα να την επομένη. Μιλήσαμε τότε, νοσταλγικά, για το επόμενο καλοκαιρινό ταξίδι σας στην Κρήτη, στο χωριό. Όμως Κωστή μου, φαίνεται πως άλλαξες γνώμη. Πορεύτηκες στην...Ιθάκη σου. Σε αυτή την Ιθάκη που οδηγούμαστε όλοι και μάλιστα χωρίς να το προσπαθήσουμε. Όπως δεν το προσπαθήσες και εσύ. Όπως, πιστεύω, δεν το είχες ποτέ σκεφτεί.

Ετούτο, λοιπόν, το στερνό σου ταξίδι προς την Ιθάκη της αιωνιότητας, ευχόμαστε όλοι να είναι γεμάτο ευλογίες. Εμείς, ως που να ξανασυναυηθούμε, να ξέρεις πως θα σε μνημονεύουμε και πως θα σε νιώθουμε δίπλα και μαζί μας, κάθε ώρα και στιγμή, γιατί

«Έφυγες χωρίς να φύγεις».

Αντίο Κωστή μου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

• Στις 31 Μαΐου 2014, ανάμεσα σε συγγενείς, φίλους και πολλούς συγχωριανούς, η **Εύη Παπαδομαρκάκη**, κόρη της πρώην προέδρου του συλλόγου μας Πόπης Παπαδομαρκάκη και του Μανώλη Παπαδομαρκάκη, παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της, Στέφανο Μαυρομάτη, το μυστήριο και η δεξίωση έλαβε χώρα στο Κτήμα Λώλου στην Παιανία υπό τους ήχους σύγχρονης και κρητικής μουσικής.

Ευχόμαστε ολόψυχα στο ζευγάρι να ζήσει και καλούς απογόνους.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

• Η **Κατερίνα Τσιολάκη**, κόρη του Μιχάλη Τσιολάκη και της Μαρίας Μαυροφόρου, ολοκλήρωσε τις σπουδές της στη Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πολυτεχνείου Κρήτης στα Χανιά

• Η **Κατερίνα Νικολοπούλου**, κόρη της Νίκης Μαυροφόρου τελείωσε την Ιατρική Σχολή Πατρών και κάνει το Αγροτικό της στο Γαλατά Πόρου Τροιζηνίας.

Πολλά Συγχαρητήρια και Καλή Σταδιοδρομία

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Ο **Γεώργιος Αριστείδου Μαυρικάκης** πέθανε στον Άγιο Νικόλαο και κηδεύτηκε στη Νεάπολη.

Θερμά συλλυπητήρια στους οικείου του

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο ξαφνικός θάνατος του Κωστή μας, μας λύγισε. Η συμπάραστασή σας στο πένθος μας και η παρουσία σας στο μεγάλο Αντίο, μας βοήθησε να περπατήσουμε μέχρι τον τελευταίο σταθμό.

Τα χρήματα που προσφέρθηκαν στη μνήμη του, δόθηκαν στη Μ.Κ.Ο. «Κλίμακα», που φροντίζει τους αστέγους της Αθήνας.

Σας ευχαριστούμε θερμά.

Εύα - Μυρτώ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Καστελλιανών «Ο ΚΕΡΑΜΟΣ» ευχαριστεί θερμά τους κ.κ **Εύα Μαυροειδή-Πετράκη και Γιώργο Γ. Μαυροειδή** για τη δωρεά τους, συνολικού ποσού 500 ευρώ, εις μνήμη Κων/νου Πετράκη για τη δημιουργία βιβλιοθήκης που θα λειτουργήσει στο χώρο του Δημοτικού Σχολείου Καστελλίου.

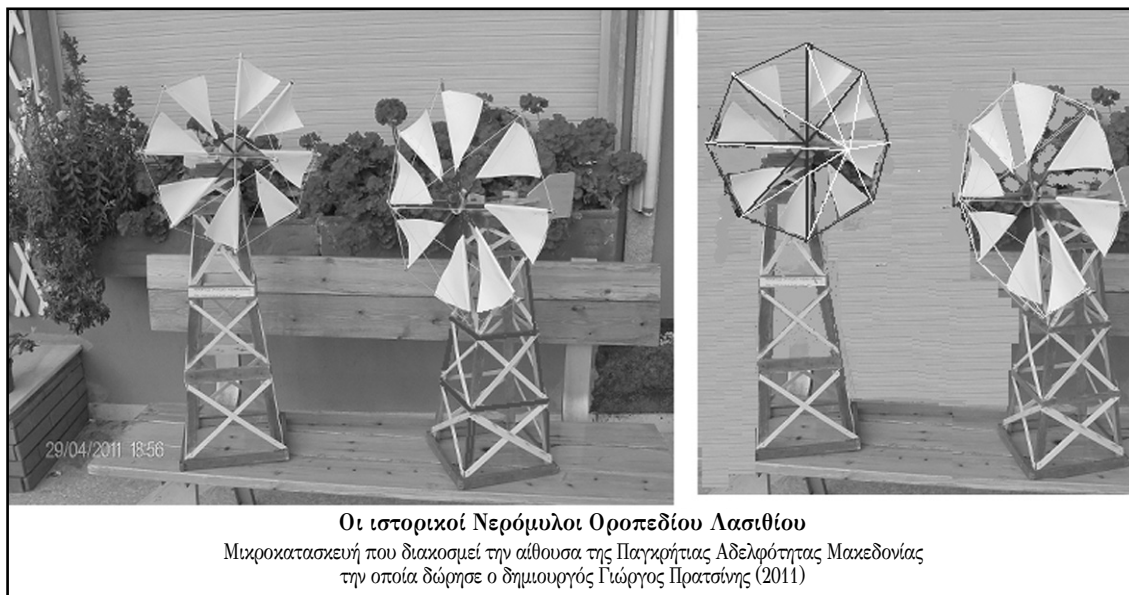
...τ' αρχοντικό της Παναγιάς!

Μια εκκλησιά 'ναι στην πλαγιά,
λευκό περιστεράκι,
τ' αρχοντικό Σου Παναγιά,
όμορφο περβολάκι!
Φέρει η Φουρνή μια Παναγιά,
κορώνα στα μαλλιά της,
στέφανο νίκης νυφικό,
η Ευαγγελιστριά της...!

Φορείς στεφάνι αρχοντικό,
Ευαγγελιστριά μου,
κι από το θρόνο Σου ευλογείς,
τα φουρνιωτόπουλά Σου!

«Χαίρε Κεχαριτωμένη,
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε!»

Φουρνή 25η Μαρτίου του 2013
Μπουραντάς Στυλιανός

Οι ιστορικοί Νερόμυλοι Οροπεδίου Λασιθίου

Μικροκατασκευή που διακοσμήει την αίθουσα της Παγκρήτιας Αδελφότητας Μακεδονίας την οποία δώρησε ο δημιουργός Γιώργος Πρατσίνης (2011)

«Ανεστορούμαι και γράφω

Όντε δα σ' ανεστορηθώ

κι' όντε δα σε λογιάσω

μού' ρχεται να κουζουλαθώ

και τα βουνά να πιάσω...»

(Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)

Το ίδιο τα Φουρνιώτικα για να καταταχθούν στο Ηράκλειο, τα μουλάρια και άλογα παραδίδονται στο στρατό όπως και τα αυτοκίνητα Παπαστεφανάκη, Λεμπιδάκη, Φαλκώνη και Παπουτσάκη. Η Αεράμυνα ενεργοποιείται, χαρτοταινίες κολούνται στα τζάμια, τοποθετείται καμπίνα δίπλα στο Ταχυδρομείο Τηλεγραφείο η οποία θα κτυπά συναγερμό όταν θα εμφανίζονται αεροπλάνα και σκάβονται καταφύγια στο Σοχωράκι της Παναγίας στο Επάνω Χωριό, στη Παναγία Κουνέλα, δίπλα στο σπίτι του Μιχ. Χατζηγιάννη, στον Κέκο και στο κοινωνικό κατάστημα, το οποίο στεγάζει και το ταχυδρομείο με το τηλεφωνικό κέντρο.

Προϊστάμενος ο Γιώργος Μπουραντάς (αδελφός του δασκάλου) και στο τηλεφωνικό κέντρο λειτουργεί εικοσιτετράωρη βάρδια με τον ίδιο το Μπουραντά, τον διανομέα Κων. Περοδασκαλάκη, τον ταχυδρόμο για τη Νεάπολη Κων/νο Μάρκου Τυράκη, το Γεώργιο Γωνιώτση (αδελφό του παπά Μανώλη), τον γράφοντα και άλλα παιδιά, στα οποία έχουν διδάξει τη χρήση του τηλεφωνικού Μεταλάκτη, μοιράζοντα τα τηλεγραφήματα από τους στρατιώτες, τρέχουν για επείγοντα, ανακοινώνουν τις καταλήψεις των Αλβανικών πόλεων από το στρατό μας κλπ. γιατί το τηλεφώνο είναι ο πρώτος μεταδότης των ειδήσεων αφού εφημερίδες φθάνουν με καθυστέρηση δύο-τριών ημερών.

Στα περίεχα χωριά έχει επιφορτισθεί ο ιδιοκτήτης του καφενείου όπου βρίσκεται το τηλεφώνο, να εκτελεί χρέη παρατηρητή. Μόλις θα εμφανιστούν αεροπλάνα ή πλοία στο πέλαγος, ιδίως από την πλευρά του Σκοινιά για τους ανοικτό ορίζοντα και τα παλικά αεροπλάνα από τη Ρόδο θα περνούσαν απ' εκεί, να τηλεφωνεί αμέσως στη Φουρνή, η οποία στη συνέχεια το μεταδίδει στη Νεάπολη κι απ' εκεί στο Ηράκλειο, ώστε να προλαβαίνουν να σημάνουν συναγερμό να ληφθούν τα αντιαεροπορικά μέτρα στο αεροδρόμιο και στο λιμάνι και να πάει ο κόσμος στα καταφύγια.

Οι Ιταλοί που ζουν στην Ελλάδα διώχνονται η περιορίζονται και ο Μάριο Φαζόλο στέλνεται σε στρατόπεδο στη Μεσσαρά.

Στην Αλβανία ο στρατός μας απέκρουσε την ιταλική επίθεση και σε λίγες μέρες ελευθερώνει για τρίτη φορά τις ελληνικές πολιτείες της Βορείου Ηπείρου ελπίζοντας ότι αυτή τη φορά θα ενσωματωθούν οριστικά πλέον στην Ελλάδα.

Ο ίδιος ο Μουσολίνι πήγε στην Αλβανία και διηύθυνε προσωπικά τις επιχειρήσεις αφού οι στρατηγικοί του αποδείχτηκαν ανίκανοι. Αποτυγχάνει και εξευτελισμένος επιστρέφει στη Ρώμη.

Κάθε φορά που ο στρατός μας μπαίνει σε κάποια πολιτεία, ο κόσμος σηκώνεται από τα καφενεία και πάει για δοξολογία στην εκκλησία να ψάλει και αυτός τις ευχαριστίες του "τη υπερμάχη στρατηγώ τα νικητήρια".

Στη Φουρνή γίνονται τα μνημόσυνα των πεσόντων και όλος ο κόσμος τα τιμά με την παρουσία του. Η λύπη είναι μεγάλη για τους ηρωικούς νεκρούς.

Όλες οι γυναίκες και οι κοπέλες, ανεξάρτητα αν έχουν δικούς των ανθρώπους στο μέτωπο ή όχι, συγκεντρώνουν μαλλιά και συνέχεια, κυρίως στις μακρές χεμιωνιάτικες "αποσπερίδες", πλέκουν, πλέκουν, πλέκουν... γάντια, κασκόλ, πουλόβερ, κουκούλες, φανέλες τα οποία στέλνουν στους στρατιώτες στο μέτωπο για να αντιμετωπίσουν τον εξαιρετικά βαρύ χειμώνα στην Αλβανία..

Στις 21 Ιανουαρίου 1941 που ο ελληνικός στρατός βάδιζε ακάθεκτος προς το Τεπελένι, έρχεται η είδηση κεραυνός.

Ο Μεταξάς πέθανε !

Στεναχώρια στα πρόσωπα όλων αλλά όχι απογοήτευση και πολλοί μιλούν για δολοφονία εκ μέρους των Άγγλων.

Στην Αγία Τριάδα γίνεται επίσημο μνημόσυνα, όπως σε όλες τις εκκλησίες, με τους Παπάδες Κάτω και Επάνω Χωριού και ένας μεγάλος δίσκος με κόλλυβα τοποθετείται σε τραπέζι κάτω από το μεγάλο κεντρικό κρυστάλλινο πολυέλαιο. Παραστάτες "τιμητική φρουρά" δίπλα στο τραπέζι με τα κόλλυβα, τοποθετούνται οι φαλαγγίτες με στολή (Εθνική Οργάνωση Νεολαίας) Κώστας Γεωρ. Κυριακάκης (Κεργιακογύρνη) και ο Εμμανουήλ Χηράκης (αδελφός της Ολυμπίας, αν θυμάμαι καλά) ενώ ο αρχηγός της ΕΟΝ της Φουρνής Ιωάννης Εμ.Τσαγκαράκης, με βαθμό Λοχίτη (λοχαγός)

ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΡΑΤΣΙΝΗ

ΠΕΤΡΙΝΑ ΧΡΟΝΙΑ 1939-1952

Ιστορικές Αναμνήσεις με επιλεκτικά κομμάτια από το βιβλίο

«ΜΕΡΑΜΠΕΛΛΟ: ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ»

και όχι μόνο

έλειπε στο μέτωπο..

Τελείωσε η επιμηχύνουσα δέηση, μοιράστηκαν τα κόλλυβα, έφυγαν οι άνθρωποι. Ο νεωκόρος παίρνει το καλάμι που στην άκρη είχε ένα αντεστραμμένο μεταλλικό χωνάκι για να σβήσει τα είκοσι κεριά του πολυελαίου. Σβήνοντας το τελευταίο ο πολυέλαιος (τον είχε δωρίσει ο Γεώργ. Παπουτσάκης από την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου), πέφτει και γίνεται θρύψαλα.

Ο Νεωκόρος ευτυχώς πρόλαβε κι απομακρύνθηκε, αλλά σε όλων τα μάτια διαγράφηκε μια απορία και ανεξήγητη στεναχώρια γιατί όλοι το θεώρησαν "κακόν οινόν" και σημάδι-κό περιστατικό για ότι θα συνέβαινε στο μέλλον. Και φυσικά όλοι εννοούσαν τον πόλεμο.

Τα νέα από το μέτωπο και τις συνθήκες του πολέμου φτάνουν στη Φουρνή μόνο με το ραδιόφωνο και τις περιγραφές των εφημερίδων. Δεν υπάρχουν ζωντανές μαρτυρίες. Κατά το Φεβρουάριο όμως έρχεται με αναρρωτική άδεια ο πρώτος Φουρνιώτης τραυματίας, ο μόνιμος ανθυποασπιστής Γεώρ. Νικ. Τσιμιακάκης (Τσιμιακονικόλη) που είχε προαχθεί σε ανθυπολοχαγό.Μας διηγείται για το μέτωπο, τον πόλεμο, τους χιλιάδες αιχμαλώτους που πολλοί είχαν μεταφερθεί και σε στρατόπεδο στη Μεσσαρά, τις ανδραγαθίες των στρατιωτών μας, τα λάφυρα, που κυριεύουν οι Έλληνες, τις πόλεις, που ελευθερώνονται και οι κάτοικοι υποδέχονται το στρατό μας με ελληνικές σημαίες και πολλές άλλες λεπτομέρειες. Δεν παραλείπει και τις δυσκολίες με τις τρομερές καιρικές συνθήκες, εντελώς άγνωρες για τους Κρητικούς και το βαρύτατο χειμώνα του 194041 πάνω στα αφιλόξενα χιονισμένα βουνά της Αλβανίας.

Κι ακόμη μας λέει για τις γυναίκες της Ηπείρου που γνωρίζουν όλα τα μονοπάτια και φορτωμένες εφόδια και με πυρομαχικά φθάνουν στη πρώτη γραμμή, όπου δεν μπορούν να ανέβουν τα μουλάρια. Σ' όλο το μέτωπο ακούγεται μια κραυγή "ΑΕΡΑ", ενώ το βαρύ φορτίο του εσωτερικού μετώπου και του ηθικού των μετόπισθεν επωμίζεται μια γυναίκα, η Σοφία Βέμπο, της οποίας τα τραγούδια βρίσκονται όλη την ώρα στα χείλη των Ελλήνων. «Παιδιά της Ελλάδος παιδιά», «Κορόϊδο Μουσολίνι»

Όλοι θαυμάζουμε τον Τσιμιακάκη και στο πρόσωπό του όλους τους στρατιώτες και παρακολουθούμε με ανοιχτό στόμα τις διηγήσεις του. Τη σημαντική εθνική προσφορά της Φουρνής σε νεκρούς την έχουμε αναφέρει (τέσσερεις νεκροί).

Ολόκληρος ο κόσμος θαυμάζει τους Έλληνες, και οι επίσημοι αρχηγοί κρατών όλου του κόσμου εκφράζονται με τα πλέον κολακευτικά λόγια για τους στρατιώτες μας που "δεν πολεμούν σαν ήρωες, αλλά οι ήρωες σαν Έλληνες"

Κι ο Μουσολίνι βλέποντας να καταρρέει παγκοσμίως το γόητρο της Ιταλίας και ο προσωπικός του εγωισμός, παρακαλεί το Χίτλερ πριν οι Έλληνες ριξουν τους Ιταλούς στη θάλασσα, να τον βοηθήσει κηρύσσοντας και αυτός τον πόλεμο κατά της Ελλάδος.

Ο Χίτλερ χαμογελά κοροϊδεύοντας τα "Οκτώ εκατομμύρια ιταλικές λόγγες" του Ιταλού συνεταιρού, αλλά δεν του χαλά το χατίρι. Στις 6 Απριλίου 1941 αρχίζουν πρώτα οι Βουλγαροί και ύστερα οι Γερμανοί να κτυπούν τους ελάχιστους Έλληνες στρατιώτες στα Βουλγαρικά σύνορα, οι περισσότεροι των οποίων είναι μεγάλων ηλικιών και τραυματίες της Αλβανίας, γιατί η Ελλάδα δεν είχε τόσες πολλές εφεδρείες για να καλύψει και τα σύνορα στη Βουλγαρική μεθόριο.

Ο μόνος από τη Φουρνή που υπηρετεί στα οχυρά είναι ο Κωνσταντίνος Αγγελάκης (Μάης), όλοι οι άλλοι στην Αλβανία.

Σκόνταψαν όμως και οι νέοι επιδρομείς Βούλγαροι και Γερμανοί, στο φιλότιμο, το πείσμα, τον πατριωτισμό και την αυτοθυσία των Ελλήνων που τους έπνιγε η αδικία των δύο μεγάλων να κτυπήσουν εμάς τους μικρούς

Μη μπορώντας να εκπορθήσουν τα ελληνικά οχυρά της Γραμμής Μεταξά (Ρούπελ, Εχίνου, Ιστίμπεη κλπ.) οι Γερμανοί διάλεξαν τον εύκολο δρόμο. Έχοντας καταλάβει τη Γιουγκοσλαβία η οποία δεν προέβαλε καμία αντίσταση, μήκηκαν με τα τανκς από την πεδινή κοιλάδα του Αξιού και περικύκλωσαν τα Οχυρά, αλλά πάλι δεν μπορούσαν να τα εκπορθήσουν.

Είχαμε την τύχη να τα επισκεφθούμε και να

θαυμάσουμε την αρτιότητα τους. Στην κατασκευή αυτών των οχυρών χρησιμοποιήθηκαν εργαζόμενοι που κατάγονταν μονάχα από τα νησιά για να μην υπάρχει περίπτωση να διαρρεύσουν μυστικά στη Βουλγαρία εάν χρησιμοποιούνταν άνθρωποι από τα συνοριακά

χωριά. Από την Φουρνή είχαν πάει ο Μανώλης Χατζηδάκης, ο Μανώλης Ζερβάκης (Πορτακάλης) και άλλοι

Ήσαν κατασκευασμένα με τρόπο, που προβλεπόταν η άμυνα ακόμη και από το πίσω μέρος και μέσα στις στοές, οι δε απόθηκες των οχυρών είχαν εφόδια για μήνες.

Μόνο όταν οι Γερμανοί από τις θυρίδες εξερισμού έριξαν ασφυξιογόνα αέρια αναγκάστηκαν να παραδοθούν οι πολιορκημένοι.

Η Ελλάδα κατακλύστηκε από Γερμανούς, Ιταλούς και Βουλγάρους που εφάρμοζαν τον νόμο του ισχυροτέρου, σφάζοντας, τουφεκίζοντας, κρεμώντας και καίγοντας.

Η Κρήτη παρέμενε ακόμη ελεύθερο ελληνικό κράτος με την Κυβέρνηση και το Βασιλιά και αυτό δεν μπορούσαν να το ανεχθούν οι κατακτητές. Άλλωστε τους χρειαζόταν και σαν ενδιάμεσος σταθμός εφοδιασμού και βοήθειας του στρατηγού Ρόμελ που είχε αναλάβει την εκστρατεία στην Αφρική.

Στη Νεάπολη σκάβουν το δημοτικό κήπο για να κατασκευασθεί καταφύγιο για τη Βασιλική οικογένεια που έχει ήδη φθάσει και μένει στο μέγαροξενοδοχείο στο πάνω μέρος της πλατείας.

Οι Γερμανοί διάλεξαν τις καλύτερες μονάδες τους για να κατάλαβουν το νησί από τον αέρα. Γνώριζαν ότι δεν υπήρχε στρατός γιατί η Πέμπτη Μεραρχία της Κρήτης είχε μεταφερθεί στο μέτωπο της Αλβανίας. Όταν μας κήρυξαν τον πόλεμο, ο Μεταξάς, όπως τον είχαν διαβεβαιώσει οι συνεργάτες του μεταξύ των οποίων κι ο Μπότσης Σφακιανάκης, σκεφτόταν μήπως οι Ιταλοί έκαναν απόβραση στην Κρήτη, εξορμούντες από τα κοντινά Δωδεκάνησα οπότε όλο το νησί θα αποκόπτονταν από την Ελλάδα και θα γινόταν ιταλική επαρχία. Γι' αυτό η Μεραρχία της Κρήτης έπρεπε να παραμείνει στην Κρήτη παρά το ότι την είχε απόλυτη ανάγκη το Αλβανικό μέτωπο. Τότε επενέβησαν οι Άγγλοι (σύμμαχοι) που έχοντας την κυριαρχία στη θάλασσα υποσχέθηκαν να αναλάβουν αυτοί την προστασία, άμυνα και οχύρωση του νησιού με δικούς των στρατιώτες.

Δυστυχώς δεν έκαμαν τίποτα απολύτως. Αυτό το ήξεραν οι Γερμανοί που πίστευαν με ελάχιστες δυνάμεις να πάρουν την Κρήτη. Για να μην επαναληφθεί όμως το ρεζιλέμα των της Αλβανίας και των Βουλγαρικών συνόρων, χρησιμοποιήσαν τις πιο επιλεκτικές μονάδες των αλεξιπτωτιστών και αλπινιστών.

Όμως η αντίσταση που βρήκαν ήταν πρωτοφανής. Ο άοπλος λαός τους απέκρουσε με φτυάρια και μαχαίρια αφού οι Άγγλοι αρνήθηκαν να τους δώσουν όπλα από τις αποθήκες που είχαν και τα οποία πήραν μετά οι Γερμανοί.

Τα νέα έφτασαν και στη Φουρνή και όλοι της πολιτοφυλακής τέθηκαν σε ετοιμότητα. Θυμάμαι όταν εμφανίστηκε στην κορυφή του Μαρασκά ένας άνθρωπος. Όλοι τον εξέλαβαν για αλεξιπτωτιστή και έτρεξαν με πρώτο το Μιχάλη Φουλεδάκη με το όπλο (ένα καινούριο Μάνλιχερ) και οι άλλοι με κυνηγητικά δίκανα, με Σασεπώ και Μαρτίνα της εποχής των επαναστάσεων εναντίον των Τούρκων. Τον έπιασαν και τον έφεραν στο Κοινοτικό κατάστημα.

Ήταν Λιμνιώτης που είχε πάει να βοσκήσει τα πρόβατα

Η "Μάχη της Κρήτης" κράτησε δέκα μέρες. Οι Γερμανοί έχασαν πέντε χιλιάδες από τους καλύτερους στρατιώτες τους, 1200 αεροπλάνα, και κυρίως καθυστέρηση η επίθεσή των κατά της Ρωσίας οπότε τους πρόλαβε ο Ρωσικός χειμώνας και δεν μπόρεσαν να καταλάβουν τη Μόσχα όπως σχεδίαζαν, οπότε και η τροπή του πολέμου ίσως είχε άλλη εξέλιξη.

Όταν οι Ιταλοί είδαν ότι οι Γερμανοί είχαν καταλάβει την Κρήτη, θέλησαν κι αυτοί να δείξουν τη δύναμη τους και να πουν το "παρών" στην όλη επιχείρηση. Στις 28 Μαΐου 1941 οι Ιταλοί φεύγουν από τα Δωδεκάνησα με καΐκια, ένα πολεμικό πλοίο και αεροπλάνα και έρχονται στο Λιμάνι της Σητείας. Κάνουν απόβραση χωρίς να τους ενοχλήσει κανείς.

Οι εκατό άνδρες της Σχολής Χωροφυλακής είχαν μονάχα 80 φυσίγγια ο καθένας και ο

Διοικητής της Πολιτοφυλακής ταγματάρχης Γεώργ. Βαρούχας έκρινε ότι με τόσα λίγα πυρομαχικά κάθε απόπειρα αντιστάσεως εναντίον των πάνοπλων εισβολέων θα ήταν άνευ αποτελέσματος και μάλλον ζημιά θα προξενούσε στην πόλη την οποία θα βομβάρδιζαν τα αεροπλάνα και το αντιτορπιλικό.

Η είδηση μαθεύτηκε γρήγορα και στη Φουρνή. Οι κάτοικοι, πλην των ενταγμένων στην πολιτοφυλακή, έφυγαν στα χωράφια. Ο Πατέρας μου στην Πολιτοφυλακή έμεινε στο χωριό και η μητέρα μου με την οικογένεια Ηλιάκη πήγαμε στη Φερέρα στις υπώρειες του Μαρασκά όπου μείναμε δυο μέρες. Την Τρίτη κρίθηκε απροσπάτετο μέρος, αν ερχόντουσαν οι Ιταλοί και φύγαμε στο Καρύδι το χωριό του πατέρα μου.

Στις 30 Μαΐου υπογράφηκε η συνθήκη τερματισμού της Μάχης, αφού προηγουμένως γερμανικά αεροπλάνα βομβάρδιζαν και πολυβολούσαν δρόμους και χωριά.

Στη Νεάπολη έπεσε μία βόμβα στο μαγαζί του Ντεμέτσο (διασταύρωση σημερινών οδών Εθνικής Αντιστάσεως και Δημοκρίτου), μία δίπλα στη Μεγάλη Παναγία, δύο στη διπλή στροφή στ' ανατολικά οι οποίες δεν έσκασαν και δύο άλλες στο δρόμο προς το Νικηθιανό που άνοιξαν δυο μεγάλους λάκκους.. Στην τελευταία αυτή βρέθηκε δίπλα και ο Σαχαρίας Τουτουδάκης που ερχόταν από την Νεάπολη και κρυμμένος μέσα στο ποτάμι γλίτωσε.

Στη Φουρνή σφαίρες έσπασαν τα τζάμια στο καφενείο του Μιχάλη Τυράκη στην πλατεία, ενώ στο Κωσταντάκη εμπρηστικές σφαίρες προκάλεσαν πυρκαγιά και καήκαν τα δένδρα σε όλη την πλαγιά.Στη συνέχεια οι άνθρωποι επέστρεψαν στα σπίτια τους και εμείς από το Καρύδι.

Οι Γερμανοί είχαν φθάσει στη Νεάπολη στις 30 Μαΐου, εγκαταστάθηκε ο Διοικητής που ευτυχώς ήταν Αυστριακός και, ο οποίος, παρά τη διαταγή που είχε, δέχθηκε να μη μεταφερθούν οι Έλληνες αξιωματικοί σε γερμανικό στρατόπεδο αιχμαλώτων πολέμου, όπου θα πέθαιναν, αλλά να του δίνουν το παρών κάθε βδομάδα.

Στις 31 Μαΐου γίνεται το επεισόδιο με το πιστόλι του Γερμανού που πήρε ο πρώτος Αντιστασιακός της Ευρώπης Μανώλης Βλαχάκης, από το Καστέλι και τον τουφέκισαν στις 3 Ιουνίου 1941, (βλέπε λεπτομέρειες στο βιβλίο μας «ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ» σελίς 343). Την Κυριακή το πρωί, πριν τελειώσει η λειτουργία, περνούν από τη Φουρνή ενέντα μοτοσικλέτες.

Ήταν τρίκυκλες με δύο άνδρες και πάνω στο καλάθι στερεωμέ με πολυβόλο. Κατευθύνονται στην Ελούντα, που ξέρουν ότι ήταν σταθμός ανεφοδιασμού αγγλικών αεροπλάνων και κόλπος πρόσφορος διαφυγής Άγγλων για την Αίγυπτο.

Τελείωσε η λειτουργία και οι άνθρωποι καθόντουσαν στα σκαλοπάτια της Αγ. Τριάδας. Περνά άλλη μία μοτοσικλέτα αλλά με ένα μόνο Γερμανό. Σταματά, κατεβαίνει καταϊδρωμένος και μούτζουρωμένος, κάτι ζητά αλλά κανείς δεν καταλαβαίνει.

Δείχνει το πηγάδι (μαγαζί του Μιχάλη του Ματθαίου) στον πλάτανο. Το Ρηνίδι του Ραπτοπούλου φέρνει ένα κουβά, ανεβάζει νερό, βγάζει το ποκάμισο κι αρχίζει να πλένεται.

Όταν τελείωσε κάθισε κι αυτός και άρχισε να μιλά αλλά κανείς δεν καταλάβαινε. Τον ρωτά ο Γιώργος Μπουραντάς αν μιλά γαλλικά ή ιταλικά αλλά ο Γερμανός δεν καταλαβαίνει.

Κάποιοι είχαν την ιδέα να φωνάξουν τον Παρασκή (Εμμανουήλ Παρασκάκη) από το Πάνω χωριό που είχε κάμει αιχμάλωτος του Πρώτου παγκοσμίου πολέμου στο Γκέρλιτς της Γερμανίας και ήξερε γερμανικά. Ήρθε ο Παρασκής, είπε Γκουτ Μόργκεν και ο Γερμανός άρχισε να του μιλά. Φυσικά ο Παρασκής δεν καταλάβαινε τίποτα γιατί αφενός είχαν περάσει είκοσι χρόνια και τα είχε ξεχάσει και αφετέρου το στρατόπεδο αιχμαλώτων δεν ήταν σχολείο.

Κάποιοι έφερε ρακή με αμύγδαλα κι ο Γερμανός αφού ήπιε και έφαγε ανεβηκε στη μοτοσικλέτα κι έφυγε για την Ελούντα. Φαίνεται κάποια βλάβη, ίσως λάστιχο, τον είχε καθυστερήσει.

Μετά από μια εβδομάδα πάλι ξαναπερνούν προς τα πίσω για τη Νεάπολη. Είχε επέλθει συμφωνία να κρατήσουν οι Ιταλοί το Νομό Λασιθίου και οι Γερμανοί την υπόλοιπη Κρήτη.

Στην Ελούντα πήγαν αμέσως Ιταλοί γιατί το μέρος ήταν επικίνδυνο. Σκίμα, Πλάκα κι όλη την παραλία άρχισαν να την οχυρώνουν με πυροβολεία, πολυβολεία (σώζονται και σήμερα), στοές, ναρκοπέδια και οι κάτοικοι διώχτηκαν από τα σπίτια τους.

Στη Νεάπολη εγκαθίσταται η Διοίκηση και όλες οι υπηρεσίες της ιταλικής μεραρχίας "Σιένα" με διοικητή τον στρατηγό Άγγελο Κάρτα. Στρατηγό χωρίς πρωτοβουλίες, χωρίς αξιοσημείωτη παρουσία, χωρίς προσωπικότητα.

(Συνέχεια στο επόμενο φύλλο)

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Σ' αυτό το σημείο έχουμε να επισημάνουμε τὰ ἐξῆς: ὁ Ν. Σταυράκης στὸ βιβλίο του (Στατιστικὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κρήτης μετὰ διαφόρων γεωγραφικῶν, ἱστορικῶν, ἀρχαιολογικῶν ἐκκλ/κῶν κ.λπ. εἰδήσεων περὶ τῆς Νήσου, Ἀθήνησι 1890, σελ. 179-180). «Ἐπελθούσης τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 τοῦ δὲ Μητροπολίτου καὶ τῶν πλείστων ἐπισκόπων σφαγῶν ἐν τῇ ἐν Ἡρακλείῳ μητροπόλει, ἔμεινεν ἡ νῆσος ἐπὶ τρία ὀλόκληρα ἔτη ἄνευ ἀνώτερων ἐκκλ/κῶν ἀρχῶν», καὶ στὴ συνέχεια ἀναφέρει τὸ Ἱστορικὸ τῆς Σφαγῆς.

Γράφει λοιπὸν: «Κατ' ἀπαίτησιν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἶχον προσκληθεῖ εἰς Ἡράκλειον παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ ἅπαντες οἱ ἐπίσκοποι τῆς νήσου, ἐφ' ὧ καὶ οἱ πλείότεροι τούτων εὐρεθέντες ἐν τῇ Μητροπόλει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς σφαγῆς ἐφονεύθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ εἰσορμήσαντος τουρκικοῦ ὄχλου... ἐκ τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων ὁ Πέτρας Ἰωακείμ ἐφονεύθη εἰς Νέον Χωρίον (Νεάπολη) Μεραμπέλλου» (ἐδῶ ἔχει λάθος ὁ Σταυράκης μετὰ τὶς πληροφορίες του· ποὺ μᾶλλον πρόκειται γιὰ τυπογραφικὸ λάθος· καὶ ἄλλος συγγραφέας τῆς ἐποχῆς Γ. Συλαμιανᾶκης θέλει τὸν ἐπίσκοπο νὰ σκοτώνεται στὸ Κάτω Χωριὸ Φουρνῆς – αὐτὸς ἔπεσε κοντὰ στὸ «στόχο» ἀπὸ τὸν προηγούμενο ποὺ τὸν σκοτώνει στὴ Νεάπολη. Τελικὰ ποὺ ἔγινε ὁ φόνος τοῦ ἐπισκόπου Πέτρας; Ἄλλοι θέλουν τὸν ἐπίσκοπό μας νὰ σφαγιάζεται στὴν Ἰ.Μ. Ἀρσανίου – ἴσως νὰ παρεξήγησε τὸ ὄνομα καὶ ἀντὶ Ἀρετίου Μονῆ, ἔγραψε Ἀρσανίου, δὲν ξέρομε τὸ γιατί. Πάντως οἱ περισσότεροι ἐρευνητὲς λένε στὸ ἐπάνω χωριὸ τῆς Φουρνῆς καθὼς καὶ ἡ παράδοση τοῦ τόπου μας αὐτὸ λέει. Τὰ παραπάνω μυθεύματα εἶναι ἀνακρίβειες. Ὁ Καλλίνικος Κριτοβουλίτης, ὁ ἀπομνημονευματογράφος τοῦ ἀγῶνα, ἐξιστορῶντας τὶς σφαγὲς καὶ τὶς τραγικὲς στιγμὲς ποὺ πέρασε τὸ πολυπαθὸ νησί τῆς Κρήτης γράφει μετὰ τῶν ἄλλων πῶς: «ἐθανάτωσαν τὸν ἐπίσκοπον Πέτρας Ἰωακείμ, ὡσαύτως καὶ τὸν Ἀραδιάς, εἰς τὰς ἐπαρχίας των». Στὸ ἴδιο μῆκος κύματος τῆς ἀλήθειας βρίσκεται καὶ ὁ καθηγητὴς Θεοχάρης Δετοράκης ὁ ὁποῖος σὲ ἐργασία του ἐπισημαίνει: «...Ἡ ἐκρηξὴ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 στὴν Κρήτη (14 Ἰουνίου 1821) ἐξαγρίωσε τὸ τουρκικὸ στοιχεῖο τῶν μεγάλων κέντρων τῆς νήσου καὶ ἀπερίγραπτες βιαιότητες σημειώθηκαν. Τὰ πρῶτα θύματα ἦσαν ἐπίσκοποι καὶ κληρικοί. Ἀπαγχονίστηκε ὁ Ἐπίσκοπος Κισάμου Μελχισεδέξ, φυλακίστηκε ὁ Κυδωνίας Καλλίνικος, ὁ Ρεθύμνης Γεράσιμος ἀπαγχονίστηκε καὶ λίγο ἀργότερα σφαγιάστηκε ὁ Πέτρας Ἰωακείμ...» (Δὲν ἀναφέρει ποῦ;)¹

Ὁ Βασίλειος Ψιλάκις στὸ ἔργο του «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ» ἀναφέρει... «οἱ Ἐπίσκοποι, Ἀραδιάς Νεόφυτος, ΠΕΤΡΑΣ ἸΩΑΚΕΙΜ ἀπουσιάζοντες (ἐν. ἀπὸ τὶς σφαγὲς), συνελήφθησαν κατόπιν ὑποστάντες τὴν ἰδίαν τύχην... καί... ὁ Πέτρας Ἰωακείμ πράγματι ἐσφαγιάσθη εἰς Κάτω Φουρνὴν Μεραμβέλλου...»²

Ὁ Στέφ. Ξανθοῦδιδης σημειώνει καὶ αὐτὸς τὸν θάνατο τοῦ Ἐπισκόπου Ἰωακείμ, χωρὶς νὰ ἀναφέρει τὸν τόπο σφαγῆς του... «ἐλθόντες δὲ τῆς πόλεως σφάζουσι καὶ ἀόπλους διαβάτας καὶ τοὺς δυὸ καθυστερήσαντας ἐπισκόπους Πέτρας καὶ Ἀραδιάς». Ποῦ νὰ ἦταν ἄραγε ὁ ἐπίσκοπος Ἰωακείμ καὶ καθυστερήσε ἡ σφαγὴ του; Ἀτόπημα καὶ αὐτό. Μήπως ξεκίνησε ἐκεῖνο τὸ πρωῒνὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 λέγοντας τὸν ἑαυτό του: «ἄς πάω μέχρι τὸ Κάστρο νὰ με σφάξουν οἱ Τούρκοι;» Δὲν στέκονται τέτοιου εἴδους γραφές.³

Ὁ Μενέλαος Παρλαμάς ἀναφέρει τὸ θάνατο τοῦ Πέτρας Ἰωακείμ, «ἐν τῇ ἐπαρχία του». Συγκεκριμένα, «...στὶς 24 Ἰουνίου 1881 ἐτελέσθη συλλεΐτουργον ἀρχιερατικὸν παρὰ τοῦ Κρήτης Μελετίου, Διονυσίου Ρεθύμνης, καὶ ἱεροθέου Κυδωνίας διὰ τὴν ἐξηκονταετηρίδα τῆς σφαγῆς τῶν ἀειμνήστων ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν ὑπὲρ τῶν χιλίων Χριστιανῶν ἐν τῇ κατὰ τῷ 1821 Ἰουνίου, ἡμέρα Πέμπτη 23, ἐντὸς τῆς πόλεως Ἡρακλείου καὶ ἔκ τ' οὗ: Γερασίου Κρήτης, Νεοφύτου Κνωσοῦ, Ἰωακείμ Χερρονήσου. Ἱεροθέου

Ἱστορικὰ Φουρνῆς Ποῖός ὁ τόπος ποὺ ἐφονεύθη ὁ ἐπίσκοπος Πέτρας ἸΩΑΚΕΙΜ;

Του **Μιχάλη Πατεράκη** του Φουρνιώτη
Πρωτοπρεσβυτέρου Δρος Θ.Α.Π.Θ.

Λάμπης, Θεοφυλάκτου Αὐλοποτάμου, Ζαχαρία Σητείας καὶ Ἰωακείμ Πέτρας ἐν τῇ ἐπαρχία του...»⁴ (ἡ ἐπαρχία του ἐννοεῖται ὁ τόπος τῆς ἐπισκοπῆς του, καὶ τέτοιος ἦταν τὸ ἐπάνω χωριὸ Φουρνῆς).

Τὸ ὅτι ὁ Φουρνιώτης ἐπίσκοπος Πέτρας Ἰωακείμ ἐφονεύθη στὴ γενέτειρά του, τὸ ἐπιβεβαιώνει καὶ ἡ ἐπιγραφή ποὺ βρίσκεται σήμερα στὸ Νάρθηκα τοῦ Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἡρακλείου, τῆς ὁποίας τὸ κείμενο παραθέτουμε:

«ΕΙΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΑΙΩΝΙΟΝ
ΤΩΝ ΑΟΙΔΙΜΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ
ΚΡΗΤΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ
ΚΝΩΣΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ
ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ
ΛΑΜΠΗΣ ΙΕΡΟΘΕΟΥ
ΣΗΤΕΙΑΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΣΦΑΓΙΑΣΘΕΝΤΩΝ
ΕΝΘΑΔΕ ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΕΝ ΕΤΕΙ 1821 ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΙΟΥΝΙΟΝ»⁵
(1971 ΙΟΥΝΙΟΥ 27)

(Ἐδῶ δὲν ὑπάρχει ὁ Πέτρας)

Β) ΙΩΑΚΕΜ «ὁ ἕτερος»

β) Καλοπροαίρετοι ὁμιλητὲς, ἀλλὰ βιαστικοὶ καὶ ὄχι προσεκτικοὶ στὴν ἐρευνὰ τους ὑποστηρίζουν ἴσως ἀπὸ ἄγνοια – ὅτι ὁ ἐπίσκοπος ἸΩΑΚΕΙΜ ὁ Πέτρας σφαγιάστηκε στὸ Ἡράκλειο. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀλήθεια. Τοὺς διέφυγε τὸ γεγονός ὅτι ἐκεῖνη τὴν περίοδο ὑπῆρχαν δύο Ἐπίσκοποι στὴν Ἐκκλησία τῆς Κρήτης μετὰ τὸ ὄνομα «ΙΩΑΚΕΙΜ». Ὁ ἕνας προΐστατο στὴν Ἐπισκοπὴ Πέτρας μετὰ τὸ Ἐπάνω Χωριὸ Φουρνῆς, καὶ ὁ ἄλλος τῆς Ἱ. Ἐπισκοπῆς Χερρονήσου, ἔχοντας καὶ αὐτὸς τὸ ὄνομα ἸΩΑΚΕΙΜ.

Θὰ ἀναφερθοῦμε ἐδῶ σὲ μιὰ πληροφορία τοῦ Ζαχ. Πρακτικίδη (1774-1845) ὁ ὁποῖος ἔζησε ἀπὸ κοντὰ τὰ γεγονότα τῆς μεγάλης ἀπάνθρωπης σφαγῆς τοῦ Ἡρακλείου: «τῇ 23ῃ Ἰουνίου ἔγινε Σύνοδος εἰς τὴν Μητρόπολιν, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου εὐδόξου μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, παροτρυνθέντων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων καὶ τιμῶν Χριστιανῶν... οἱ ἐχθροὶ καιροφυλακτοῦντες ὥρμησαν ἐξαίφνης εἰς τὴν μητρόπολιν, καὶ, ἀποκλείσαντες τὰς θύρας τῆς αὐλῆς, εἰσέβαλαν εἰς τὸν ναὸν μετὰ ἀλαλαγμὸν καὶ σηκώσαντες τὰ ὄπλα φονεύουσι πρῶτον τὸν εὐλογημένον Γέροντα ἄγιον Κρήτης, ρίψαντες ἐπάνω εἰς τὸ ἱερόν σῶμα του 13 πιστόλια, χωρὶς νὰ εὐλαβηθῶσιν οἱ ἄλητῆρι οἱ τὸ σεβάσιμον γῆρας του.

Μετὰ ἐκεῖνον, ἐφόνευσαν καὶ τὸν ἄγιον Κνωσοῦ κῆρ Νεόφυτον, τὸν Χερρονήσου κῆρ Ἰωακείμ καὶ τὸν Σητείας κῆρ Ζαχαριαν, 17 ἐφημέριους καὶ 5 Ἁγιορείτας (εἶχαν φέρει τὴν ἁγία Ζώνη τῆς Παναγίας στὸ Ναὸ γιὰ προσκύνηση) καὶ ἔως 300 παρευρεθέντες Χριστιανούς, ἐν οἷς ἔτυχε καὶ ὁ ἐν Ἱατροῖς τὰ

πρῶτα φέρον, Ἰωάννης Λευθεραῖος...»⁶ καὶ ὁ Στέφ. Νικολαΐδης γράφει: «1821 Ἰουνίου 23, ἡμέρα Πέμπτην, κατὰ τὴν πρώτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἔγινε εἰς Ἡράκλειον ἡ τρομερὴ σφαγὴ τῶν Χριστιανῶν διαρκέσασα ἔως τρεῖς μετὰ τὴν μεσημβριάν... εἰς τὴν σφαγὴν ἦσαν θύματα οἱ ἀειμνήστοι: Ὁ Γεράσιμος Μητροπολίτης, Νεόφυτος Κνωσοῦ, Ἰωακείμ Χερρονήσου, Ἱεροθεὸς Λάμπης, Σητείας Ζαχαρίας...».

Ὁ συγγραφεὺς μας Ν. Ζερβογιάννης ἀναφέρει μετὰ τῶν φονευθέντων ἐπισκόπων τὸ 1821 τὸν Χερρονήσου Ἰωακείμ, ὁ Θεοχ. Δετοράκης, ὁ Σεβ. Ἀρχαλοχωρίου, Ἀνδρέας, ὁ Βασίλ. Ψιλάκις, καθὼς καὶ ὄλοι οἱ προαναφερθέντες συγγραφεῖς. (βλ. ὑπόσημ. σχετικὰ).⁷

1. Βλ. Θεοχ. Δετοράκη, Μηνᾶς ὁ Μεγαλομάρτυς, ὁ Ἅγιος τοῦ Μεγάλου Κάστρου (ἀγιολογικά, ὁμολογικά, ἱστορικά), Ἡράκλειο 1995, σελ.110, καὶ τοῦ ἴδιου «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ»

2. Νικολ. Ζερβογιάννη, Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ν. Λασηθίου στὴν ἐθνεγερασία τοῦ '21 περ. «ΑΜΑΛΘΕΙΑ» τόμ. Β', τεύχ. 6, Μάιος – Ἰούνιος 1971, σελ. 98.

3. Καλλίν. Κριτοβουλίδη, Ἀπομνημονεύματα τοῦ περὶ αὐτονομίας τῆς Ἑλλάδος πολέμου τῶν Κρητῶν, ἐν Ἀθήναις 1859, σελ. 17.

4. Βασίλ. Ψιλάκι, Ἱστορία τῆς Κρήτης, τόμ. 3ον, ἐν Χανίοις, 1909, σελ. 175.

5. Στ. Ξανθοῦδιδη, Ἐπίτομος ἱστορία τῆς Κρήτης ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς, ἐν Ἀθήναις, Ε.Ε.Ε., 1909 σελ. 127.

6. Μενελ. Γ. Παρλαμά, Ἱστορικά καὶ βιογραφικὰ Σημειώματα τοῦ Στεφ. Νικολαΐδη, περ. Κρητ. χρονικά, ἔτος Γ' Μάιος – Αὐγουστος 1949 τεύχ. 11, σελ. 312 καὶ Ἀνάλεκτα, Ἡράκλειο 1988, σελ. 231.

7. Ὑστερα ἀπὸ τὰ λίγα ποὺ παραθέσαμε παραπάνω σχετικὰ μετὰ τὸ ποῦ δολοφονήθηκε ὁ ἐπίσκοπος Πέτρας ἸΩΑΚΕΙΜ (Κλώντζας), οἱ περισσότερες πληροφορίες ἀπὸ εἰδήμονες συγγραφεῖς συγκλίνουν στὴ Φουρνὴ, ἡ «στὸν τόπο τῆς ἐπαρχίας του». Κι ἄλλος τόπος, ἔξω ἀπὸ τὴν ἐπισκοπὴ Πέτρας ποὺ εἶχε τότε τὴν ἔδρα τὸ Ἐπάνω Χωριὸ Φουρνῆς, δὲν ὑπάρχει. Ἡ δολοφονία τοῦ Μακαριστοῦ Γέροντα ἔγινε τὴ χρονολογία ποὺ ἀναγράφεται στὸ κενοτάφειο ποὺ ἀνήγειραν οἱ κάτοικοι τῆς Φουρνῆς, «εἰς μνημόσυνον αἰώνιον» τοῦ ἀοιδίου ἐπισκόπου Πέτρας ἸΩΑΚΕΙΜ Α', τοῦ ποιμενάρχου τῶν στὰ δύσκολα χρόνια τῆς πρὸ ἀπαίσιος δουλείας ποὺ γνώρισε ποτὲ ἀνθρώπινη ὑπαρξή! Χρέος μας ὅλων εἶναι, νὰ ἀνεγείρωμε ἱερό ναὸ πρὸς τιμὴν του – ὅπως καὶ πρὸς τιμὴ τῆς Ἁγ. Μαρίας Μεθυμοπούλας, νὰ μάθει ὁ κόσμος τὴν προσφορά του, νὰ ἐορτάζει τὴ μνήμη του καὶ νὰ ἐπικαλεῖται τὶς πρεσβείες του.

8. Βλ. Δελτ. Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας, 13, 1959.

9. Ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα μετὰ τὸ ὄνομα «ΙΩΑΚΕΙΜ» τὸ ὁποῖο δημιουργεῖ πρόβλημα ἡ σύγκριση μετὰ τὸν ἐπίσκοπο Πέτρας Ἰωακείμ. Αὐτὰ ποὺ παραθέσαμε παραπάνω –τὰ λίγα σχετικὰ μετὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆ, νομίζομε ὅτι λύθουν μιὰ καὶ καλὴ τὸ πρόβλημα – ὕστερα τὰ πράγματα εἶναι τόσο ἀπλά, κι ἀπορεῖ κανεὶς πῶς ἀνθρώποι με κάποια παιδεία ἀγνοοῦν τοὺς νόμους τῆς ἐνδελεχοῦς ἐρευνας, ἔτσι τὸ θέμα τελείωσε:

«Ἐκ Φουρνῆς ἀνεφύης, ὡσπερ κρίνον πανεύσομον, ὦ Ἰακείμ Ἱεράρχα, Νεοάθλων τὸ καύχημα, καὶ πάντων κατευφραίνεις τὰς ψυχὰς, ἀθλήσεως ἀνδόξου ταῖς ὁδομαῖς, ὁ ποιμάνης τὴν τῆς Πέτρας Ἐπισκοπὴν, σοφία καὶ σωφροσύνη. Δόξα τῷ σὲ βραβεύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστάσαντι, δόξα τῷ ἐν ἐσάτοις τοῖς καιροῖς, σὲ ἀγιάσαντι». (Ἁγίου Ἰωακείμ τοῦ Πέτρας ἐπισκόπου. Ἡχος Α', «τῆς ἐρήμου πολίτης...» ἀπὸ τὸ βιβλίο. Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων τῶν κατὰ τὰ ἔτη αἰῶνα καὶ αἰῶν' ἐν Κρήτῃ μαρτυρησάντων, ἔκδ. ἱεραῶν Μητροπόλεως Πέτρας καὶ Χερρονήσου). Ἡράκλειο 2001.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ὅπως γνωρίζετε, γιὰ τὴν ἐκδοση τῆς εφημερίδας ἀπαιτεῖται μιὰ δαπάνη, ἡ ὁποία καλύπτεται ἀπὸ τὶς εἰσφορὲς ποὺ οἱ περισσότεροι καταβάλλετε.

Σας ενημερώνουμε, πῶς μετὰ τὰ νέα μέτρα, διακόπηκε ἡ ἐπιδότηση στα ταχυδρομικὰ τέλη τῶν περιοδικῶν ἐντύπων τῶν Συλλόγων ἀπὸ τὴ Γεν. Γραμματεία Τύπου, με ἀποτέλεσμα τὸ κόστος ἀποστολῆς τῆς Εφημερίδας μας νὰ **ΤΕΤΡΑΠΛΑΣΙΑΣΤΕΙ!**

Θὰ θέλαμε νὰ ἀπευθυνθοῦμε σὲ αὐτοὺς ποὺ δὲν καταβάλλουν τὴν εἰσφορὰ τους καὶ νὰ τους παρακαλέσουμε νὰ μὴν παραλείπουν τὴν υποχρέωσή τους αὐτή.

Δεν θὰ θέλαμε νὰ βρεθοῦμε στὴν δυσάρεστη θέση νὰ διακόψουμε τὴν ἀποστολὴ τῆς Εφημερίδας σὲ ὅσους δὲν εἶναι ταμειακὰ ἐντάξει γιὰ λόγους καθαρὰ οικονομικῶν.

Ὁ λογαριασμὸς ποὺ μποροῦν νὰ καταθέτουν ἀπὸ 20 ευρώ καὶ πάνω ὅ,τι θέλουν, εἶναι τῆς Εθνικῆς Τράπεζας **163-942608-69.**

Σας ευχαριστοῦμε.

Ἡ Ταμίας του Συλλόγου

ΠΡΟΤΙΜΑΜΕ ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΜΑΣ

Παράκληση στους Φουρνιώτες ὅπου καὶ ἀν βρίσκονται, καὶ ὅπου ὑπάρχουν ἐλεύθεροι επαγγελματίες καὶ καταστηματαρχὲς χωριανοὶ μας, καλὸν εἶναι, ἐπειδὴ ὅπως γνωρίζομε ὄλοι, οἱ καιροὶ εἶναι δύσκολοι, νὰ προτιμοῦμε γιὰ τὶς διάφορες ἀνάγκες μας χωριανούς ποὺ διαθέτουν επαγγελματικὴ ἐγκατάσταση καὶ ποὺ τὰ ἐξοδα εἶναι ὑπέρογκα γιὰ νὰ κρατηθοῦν καὶ νὰ μὴν κλείσουν.

Σας ευχαριστῶ.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΖΕΡΒΑΚΗ

Η ουρική αρθρίτις είναι φλεγμονώδης πάθηση των αρθρώσεων που οφείλεται στην κατακρήμνιση κρυστάλλων του ουρικού στις αρθρώσεις και τους περιάρθρικούς ιστούς, όταν στον ορόν του αίματος οι στάθμες του ουρικού οξέος υπερβούν τα 6,8 mg/dl. (Σημειών διαλυτότητας κορεσμού). Το αυξημένο ουρικό οξύ στο αίμα εκτός από την ουρική αρθρίτιδα μπορεί να προκαλέσει νεφρολιθίαση, αποφρακτική ουροπάθεια, κωλικό νεφρού και άλλοτε άλλο βαθμό νεφρικής ανεπάρκειας.

Η ουρική αρθρίτιδα προσβάλλει το 1-2% των ενηλίκων στις αναπτυσσόμενες χώρες, η συχνότητά της αυξάνεται, με την ηλικία είναι συχνότερη στους άνδρες και ασυνήθης στις γυναίκες με κανονική περίοδο (έμμηνα), ενώ αυξάνεται η συχνότητά της μετά την εμμηνόμαυση. Η συχνότητά της αυξάνεται προοδευτικά λόγω μεταβολών του τρόπου ζωής και διατροφής (υπερτροφία, χρήση οινόπνευματων, αναψυκτικών και παχυσαρκίας).

Για την εμφάνιση της ουρικής αρθρίτιδος (οξεία μορφή - ποδάγρα) συμβάλλει η παρουσία παραγόντων κινδύνου που διακρίνονται σε,

- A: Μεταβλητούς παράγοντες κινδύνου, και
- B: Μη μεταβλητούς παράγοντες κινδύνου.

Οι μεταβλητοί παράγοντες κινδύνου που μπορεί να αντιμετωπισθούν από τον ασθενή, ανάλογα με την συμμόρφωση στην εφαρμογή των ιατρικών οδηγιών είναι:

- 1: Η μείωση του ουρικού οξέος του αίματος.
- 2: Η αποφυγή διαιτητικών - τροφικών υπερβολών.
- 3: Η αποφυγή χρήσεως ορισμένων φαρμάκων
- 4: Η αποφυγή αύξησης σωματικού βάρους (παχυσαρκία)
- 5: Η αντιμετώπιση της υπέρτασης.

Οι μη μεταβλητοί παράγοντες κινδύνου που δεν δύνανται να επηρεασθούν από την ασθενή και είναι ανεξάρτητοι της θελήσεώς του είναι,

- 1: Το φύλον και η φυλή.
- 2: Γενετικοί παράγοντες, ή
- 3: Κληρονομικότητα.
- 4: Η μειωμένη νεφρική λειτουργία.

Αναφορικά με την κληρονομικότητα υποστηρίζεται ότι παιδιά που οι γονείς έπασχαν από ουρική αρθρίτιδα έχουν πέντε φορές μεγαλύτερο κίνδυνο να παρουσιάσουν ουρική αρθρίτιδα από ότι παιδιά γονέων χωρίς ουρική αρθρίτιδα. Ο βασικότερος όμως παράγων κινδύνου είναι η υπερουριχαιμία (ουρικό οξύ αίματος ανώτερο των 6,8 mg/dl). Όσο ανεβαίνουν οι τιμές του ουρικού οξέος του αίματος πάνω από τα 6,8 mg/dl τόσο περισσότερο αυξάνεται η πιθανότητα πρόκλησης ποδάγρας. Αναφορικά με τις διαιτητικές - διατροφικές συστάσεις από πλευράς διατολογίου πρέπει να αποφεύγονται,

- 1: Τα κόκκινα κρέατα.
- 2: Τα οστρακοειδή (καραβίδες, γαρίδες, μαλάκια).
- 3: Τα ψάρια μικρού μεγέθους (γαύρος, μαριδάκι, σαρδέλλα, μικρή γόπα κ.λπ.).
- 4: Όλα τα εντόσθια.
- 5: Τα οινόπνευματώδη και κυρίως η μπύρα, διότι περιέχει μια ουσία την ινοσίνη που στον οργανισμό μας μετατρέπεται άμεσα σε ουρικό οξύ, και
- 6: Τα χορταρικά που αρχίζουν από Σ. (σπανάκι, σέληνο, σέσκουλο, σινάπι). Όχι διότι περιέχουν ουρικό οξύ, αλλά οξαλικά άλατα που σε συνδυασμό με το ουρικό οξύ βοηθούν στην πιθανότητα πρόκλησης κωλικών του νεφρού. Όλα αυτά τα είδη της διατροφής αυξάνουν το ουρικό οξύ του αίματος, καθώς επίσης, και
- 7: Τα αναψυκτικά που περιέχουν σιρόπι αραβοσίτου ως συντηρητικό.

Αντιθέτως επιτρέπονται.

- 1: Τα λευκά κρέατα (κοτόπουλο, γαλοπούλα, ψάρια μεγάλου μεγέθους με φειδώ).
- 2: Τα γαλακτοκομικά με χαμηλά λιπαρά: Υποστηρίζεται ότι μειώνουν τον κίνδυνο κατά 44%, και
- 3: Η μέτρια χρήση καφέ.

Τα φάρμακα που πρέπει να αποφεύγονται διότι αυξάνουν το ουρικό οξύ του αίματος

Ουρική αρθρίτιδα (ποδάγρα)

Του
Μύρωνα Εμμ. Μαυρικάκη
Καθηγητή Ιατρικής Σχολής
Παν/μίου Αθηνών, Ρευματολόγος

είναι,

- 1: Όλα τα διουρητικά και κυρίως οι θειαζίδες.
- 2: Λεβοντόπα.
- 3: Αιθαμπουτόλη (Αντιφυματικά φάρμακα).
- 4: Πυραξιναιμίδη (Αντιφυματικά φάρμακα).
- 5: Νικοτινικό οξύ (Αντιχοληστερινικό).
- 6: Τακρολίμιους.
- 7: Κυκλοσπορίνη (Ανοσορρυθμιστικό), και
- 8: Μικρές δόσεις ασπιρίνης.

Πρόσφατες μελέτες υποστηρίζουν ότι οι ασθενείς με ουρική αρθρίτιδα διατρέχουν υψηλό κίνδυνο καρδιοαγγειακής νόσου (έμφραγμα μυοκαρδίου, στηθάγχη, αγγειακό εγκεφαλικό επεισόδιο) και κίνδυνο συνύπαρξης μεταβολικού σύνδρομου (κοιλιακή παχυσαρκία, υπέρταση, σακχαρώδης διαβήτης, υπερχοληστεριναιμία αντίσταση στην ινσουλίνη). Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι όταν υπάρχουν παράγοντες κινδύνου για καρδιοαγγειακή νόσο θα πρέπει εφόσον υπάρχει υπερουριχαιμία πλην της αντιμετώπισης των λοιπών παραγόντων κινδύνου και το ουρικό οξύ του αίματος να διατηρείται φαρμακευτικά και διαιτητικά σε χαμηλά επίπεδα δηλ. μικρότερα των 5 mg/dl.

Η κλινική εικόνα της οξείας κρίσεως της ουρικής αρθρίτιδος (ποδάγρας) χαρακτηρίζεται από τα ακόλουθα,

- 1: Οξεία εμφάνιση εντόνου αρθρίτιδος με εντονώτατο πόνο, ερυθρότητα, θερμότητα και οίδημα (πρήξιμο) που συνήθως αφορά την πρώτη μεταταρσοφαλαγγική άρθρωση του μεγάλου δακτύλου του ποδός (κοινώς κότσι).
- 2: Αρχίζει συνήθως τη νύκτα.
- 3: Ο πόνος είναι τόσο έντονος ώστε και η επαφή ακόμα και με τα κλινοσκεπάσματα τον επιτείνουν.
- 4: Η οξεία κρίση μπορεί να συνοδεύεται με πυρετό, φρίκια, κακουχία.
- 5: Μπορεί να συνοδεύεται με απολέπιση του υπερκειμένου της αρθρώσεως δέρματος.
- 6: Μπορεί να συνοδεύεται με τοπική θρομβοφλεβίτιδα ή λεμφαγγειίτιδα.
- 7: Τα συμπτώματα υποχωρούν ταχύτητα με την κατάλληλη αγωγή.
- 8: Άνευ αγωγής η κρίση δεν διαρκεί πέραν των 1-2 εβδομάδων.
- 9: Αν δεν εφαρμοσθούν τα κατάλληλα μέτρα, φαρμακευτικά και διαιτητικά παρουσιάζονται υποτροπές.
- 10: Σε όχι συνήθεις περιπτώσεις δυνατόν η οξεία κρίση να αφορά την ραχιαία επιφάνεια του άκρου ποδός (κουτουπιέ), την άρθρωση του αγκώνα, του γόνατος ή την πτέρνα.
- 11: Η πολυαρθρική μορφή είναι ασυνήθης (προσβολή πολλών αρθρώσεων). Σπανίως ένας ασθενής δεν θα παρουσιάσει δεύτερη κρίση. Η πλειονότητα θα εμφανίσει υποτροπές μετά από μήνες ή έτη, που γίνονται συχνότερες, ολιγώτερο οξείες, μεγαλύτερης διάρκειας, ιδίως επί πλημελούς αντιμετώπισης με τελικό αποτέλεσμα την ανάπτυξη ουρικών τόφων (χρονία τοφώδης ουρική αρθρίτις).

Η πιθανότητα εμφάνισης υποτροπών μετά την πρώτη οξεία κρίση είναι αυξημένη όταν,

- 1: Η τιμή του ουρικού οξέος του αίματος είναι υψηλή πάνω από 8 mg/dl, όσον υψηλότερη τόσο μεγαλύτερος κίνδυνος.
- 2: Αν η διάρκεια της κρίσης είναι παρατεταμένη.
- 3: Αν συνοδεύεται με πυρετό.
- 4: Αν έχει αναπτυχθεί τοπική θρομβοφλεβίτις ή λεμφαγγειίτις
- 5: Αν δεν αντιδρά στην αρχική χορήγηση κολχικίνης.
- 6: Αν συνοδεύεται με απολέπιση του υπερκειμένου της προσβληθείσης αρθρώσεως δέρματος.

Το τραύμα της αρθρώσεως, οι χειρουργι-

κές επεμβάσεις, τα εμπύρετα νοσήματα, τα προαναφερθέντα φάρμακα, η οινοποσία, το αγγειακό εγκεφαλικό επεισόδιο, η χρήση σκιαγραφικών ουσιών για πνευμογραφίες, αξονικές - μαγνητικές τομογραφίες, χολοκυστογραφίες, ιδίως αν το ουρικό οξύ του αίματος είναι αυξημένο, πυροδοτούν την εμφάνιση κρίσεως ουρικής αρθρίτιδος.

Οι ασθενείς με ουρική αρθρίτιδα συχνά υποφέρουν από δυσλιπιδαιμία, τάση για σακχαρώδη διαβήτη, υπέρταση, στεφανιαία νόσο, είναι επομένως απαραίτητο σε αυτούς τους ασθενείς να προσδιορίζονται η χοληστερίνη, τα τριγλυκερίδια, τα ολικά λιπίδια, η υψηλής και χαμηλής πυκνότητας χοληστερίνη (καλή και κακή) και το σάκχαρον αίματος νηστείας και επί παθολογικών ευρημάτων να χορηγείται η δέουσα αγωγή.

Παρ' όλο που η ουρική αρθρίτιδα διαγιγνώσκεται συχνά μόνο από το κλινικό ιστορικό, η ταυτοποίηση των κρυστάλλων του ουρικού μονοατρίου (ουρικού οξέος;) στο αρθρικό υγρό ή η αναρρόφηση υλικού από τόφο αποτελούν το κλειδί για την οριστική διάγνωση.

Πρόσφατα η Ευρωπαϊκή Ρευματολογική Εταιρεία συνέταξε συστάσεις με βάση τόσο την κλινική πράξη όσο και την καλλίτερη δυνατή τεκμηρίωση για την διάγνωση της ουρικής αρθρίτιδος.

Η μέτρηση του ουρικού οξέος του ορού, ενώ ενισχύει την διάγνωση δεν αποτελεί από μόνη της εξέταση διάγνωσης, δεδομένου ότι ορισμένα άτομα με υπερουριχαιμία δεν παρουσιάζουν ή δεν αναπτύσσουν κρίση, ενώ άλλα άτομα δυνατόν να αναπτύξουν κρίση ουρικής αρθρίτιδος χωρίς υπερουριχαιμία. Το τελευταίο αποδίδεται στο γεγονός ότι τα επίπεδα του ουρικού οξέος μειώνονται προσωρινά κατά την διάρκεια των επεισοδίων της κρίσεως, γι' αυτό ο σωστότερος χρόνος για την μέτρηση των επιπέδων του ουρικού οξέος του ορού είναι 2-3 εβδομάδες μετά το οξύ επεισόδιο, οπότε και αποκτά διαγνωστική αξία, με την προϋπόθεση να μην έχουν χορηγηθεί φάρμακα που μειώνουν τα επίπεδα του ουρικού οξέος του ορού. Αναφορικά με τις μεθόδους απεικόνισης, οι ακτινογραφίες των αρθρώσεων που προσβάλλονται στα οξεία επεισόδια δεν είναι διαγνωστικά χρήσιμες, ενώ έχουν χαρακτηριστικά ευρήματα στην χρόνια τοφώδη ουρική αρθρίτιδα, η οποία αναπτύσσεται μετά από πολλά υποτροπιάζοντα επεισόδια κρίσεων οξείας ουρικής αρθρίτιδος. Οι σύγχρονες απεικονιστικές τεχνικές με υπέρηχους ή η μαγνητική τομογραφία δυνατόν να συμβάλουν διαγνωστικά, καθώς και η αξονική τομογραφία. Η κρίση της ουρικής αρθρίτιδος μπορεί να ομοιάζει με κρίση,

1: Ψευδοουρικής αρθρίτιδος που οφείλεται στην κατακρήμνιση κρυστάλλων διϋδρικού πυροφωσφορικού ασβεστίου.

2: Αρθρίτιδος λόγω πρωτοπαθούς οξάλωσης που οφείλεται στην κατακρήμνιση κρυστάλλων οξαλικού ασβεστίου.

3: Σε σηπτική αρθρίτιδα που οφείλεται σε διάφορα μικρόβια, και

4: Σε ψωριασική αρθρίτιδα που συνήθως συνυπάρχει με ψωρίαση.

Επομένως ο εκάστοτε θεράπων ιατρός θα πρέπει να διαφοροδιαγνώσει ύποπτη κρίση ουρικής αρθρίτιδος από τις προαναφερθείσες μορφές αρθρίτιδος.

Η ουρική αρθρίτιδα είναι πιθανώς η καλύτερα κατανοητή και περισσότερο και αποτελεσματικότερα αντιμετωπίσιμη από όλες τις συνήθεις συστηματικές ρευματικές νόσου.

Η αντιμετώπιση της ουρικής αρθρίτιδος είναι υποχρεωτική και αφορά - συνίσταται σε τρία στάδια,

- 1: Θεραπεία οξείων επεισοδίων (κρίσεων).
 - 2: Σε μείωση του πλεονάζοντος ουρικού οξέος, και
 - 3: Πρόληψη υποτροπών οξείων κρίσεων.
- A: Για την αντιμετώπιση των οξείων κρίσεων συνιστώνται,
- 1: Άμεση έναρξη αγωγής: Όσον ενωρίτερα αρχίσει η αγωγή τόσο ταχύτερο το καλό αποτέλεσμα.
 - 2: Ανάπαυση: Τοποθέτηση του πάσχοντος μέλους σε ανάροπη θέση και εφαρμογή ψυχρών επιθεμάτων (παγοκύστη), και
 - 3: Φάρμακα.

Τα φάρμακα που έχουμε στην διάθεσή μας είναι,

1: Τα μη στεροειδή αντιφλεγμονώδη φάρμακα παλαιότερα και νεώτερα με την σύσταση για τα πρώτα 24/ωρα να χορηγούνται στην μεγίστη επιτρεπόμενη ημερήσια δόση. Συνήθως προτιμώνται για τις νεώτερες ηλικίες των ασθενών, λόγω ανεπιθύμητων ενεργειών (έλκος, γαστρορραγία, υπέρταση, νεφρική δυσλειτουργία, αλληλεπίδραση με αντιπηκτικά), που είναι συχνότερες στις μεγαλύτερες ηλικίες, οπότε απαιτείται και η συγχρόνηση γαστροπροστατευτικών φαρμάκων.

2: Κολχικίνη: Ενώ παλαιότερα εδίδοντο υψηλές δόσεις, τα νεώτερα δεδομένα υποστηρίζουν ότι δόση 0.5 mgdl τρεις φορές ημερησίως είναι απολύτως επαρκείς.

3: Κορτικοστεροειδή: Τοπικά ή συστηματικά: Τοπικά όταν η κρίση αφορά μια μόνο άρθρωση και η κρίση δεν ανταποκρίνεται στην προηγηθείσα αγωγή ή όταν ο ασθενής δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιήσει από του στόματος φάρμακα. Συστηματικά από του στόματος κορτιζόνη στις αυθεντικές μορφές στην πολυαρθρική μορφή. Απαγορεύεται μετά την ύφεση της κρίσεως η απότομη διακοπή της κορτιζόνης καθ' ότι δημιουργείται υποτροπή. Συνιστάται σταδιακή μείωση της δόσεως.

B: Μείωση του πλεονάζοντος ουρικού οξέος.

Η θεραπεία μείωσης του ουρικού οξέος είναι απαραίτητη και υποχρεωτική προκειμένου να διατηρηθεί η συγκέντρωσή του κάτω από το σημείο κορεσμού. Οι κατευθυντήριες οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ρευματολογικής Εταιρείας συνιστούν ότι το ουρικό οξύ στον ορό θα πρέπει να διατηρείται μικρότερο από 6mg/dl, ενώ οι κατευθυντήριες οδηγίες της Βρετανικής Ρευματολογικής Εταιρείας να διατηρείται κάτω των 5 mg/dl. Η μείωση του πλεονάζοντος ουρικού οξέος επιτυγχάνεται με φαρμακευτικά και μη φαρμακευτικά μέσα. Τα μη φαρμακευτικά μέσα περιλαμβάνουν την κατάλληλη διαίτα (τι πρέπει να αποφεύγονται), την προοδευτική απώλεια σωματικού βάρους και να δίδεται προσοχή στην τρέχουσα θεραπεία του ασθενούς. (τι άλλα φάρμακα χρησιμοποιεί, καθ' ότι όπως προαναφέρθη ορισμένα επηρεάζουν το ουρικό οξύ και πιθανόν απαιτείται αλλαγή). Πρέπει όμως να τονισθεί ότι η διαίτα από μόνη της δεν δύνανται να μειώσει τα επίπεδα του ουρικού οξέος περισσότερο από 1-1.5mg/dl. Ο κύριος τρόπος θεραπείας του πλεονάζοντος ουρικού είναι ο φαρμακευτικός.

Στα εγκεκριμένα φάρμακα που μειώνουν το ουρικό οξύ περιλαμβάνονται οι αναστολείς της οξειδάσης της ξανθίνης. (Αλλοπουρινόλη και φεμπουξοστάτη) και τα ουρικοζουρικά φάρμακα (Σουλφινουραζόνη, βενζοβρωμαρόνη, προβενεσίδη). Τα ουρικοζουρικά φάρμακα δεν χρησιμοποιούνται αν υπάρχει νεφρική δυσλειτουργία, δηλ. χορηγούνται μόνο επί φυσιολογικής νεφρικής λειτουργίας. Για τους αναστολείς της οξειδάσης της ξανθίνης υποστηρίζεται ότι η νεώτερα μορφή δηλ. η φεβουξοστάτη έχει ισχυρότερη δράση και ολιγώτερες ανεπιθύμητες ενέργειες συγκριτικά με την αλλοπουρινόλη. Τα φάρμακα αυτά απαγορεύονται να χορηγούνται στην οξεία κρίση της ουρικής αρθρίτιδος.

Γ: Προφύλαξη από υποτροπές κρίσεως:

Τούτο επιτυγχάνεται με έντονη ενυδάτωση (λήψη άφθονων υγρών) με την συνέχιση της κατάλληλης διαίτας, και με φάρμακα. Ο σωστότερος τρόπος φαρμακευτικής αντιμετώπισης πρόληψης των υποτροπών, είναι μετά την αντιμετώπιση της κρίσεως η χορήγηση σε συνδυασμό κολχικίνης σε μικρές δόσεις. (0.5mgdl δυο φορές την ημέρα) και ενός αναστολέως της οξειδάσης της ξανθίνης αλλοπουρινόλης (zyloric) ή πρωτιμότερο φεμπουξοστάτης. (Adeuric), για μεγάλο χρονικό διάστημα αφ' ότου το ουρικό οξύ του αίματος έχει επανέλθει σε φυσιολογικά επίπεδα. Ωρισμένοι συνιστούν την επ' αόριστον αγωγή και άλλοι συνιστούν την διακεκομμένη αγωγή.

Η αντιμετώπιση της νόσου στερεί τον ασθενή από ορισμένες απολαύσεις και θέτει περιορισμούς, επηρεάζοντας και την ποιότητα ζωής, εν τούτοις λαμβάνοντας υπ' όψιν την σχέση κινδύνου οφέλους κρίνεται σκόπιμη και επιτακτική η συμμόρφωση του πάσχοντος με τις σωστές ιατρικές και διατροφικές συστάσεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Εορτασμός της Αγίας Τριάδος

Κυριακή, 8 Ιουνίου 2014

Όπως κάθε χρόνο γιορτάσαμε και φέτος την εορτή της Αγίας Τριάδας με αρτοκλασία.

Συγκεντρωθήκαμε στον ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου στον Καρέα, τα περισσότερα Μέλη του Δ.Σ. και αρκετοί χωριανοί.

Η ευλογία των άρτων έγινε από τον ιερέα αρκετά πρωί, γύρω στις 8.30 πμ. Ακολούθησε η θεία λειτουργία και στη συνέχεια οι γονυκλισίες. Γύρω στις 12 το μεσημέρι, μετά το πέρας των θρησκευτικών τελετών, κατευθυνθήκαμε σε μια παρακαείμενη ταβέρνα. Εκεί, αφού πρώτα ο Σύλλογός μας κέρασε καφέ και κουλουράκια, γευματίσαμε.

Η ώρα πέρασε πολύ ευχάριστα και βρήκαμε την ευκαιρία να ξαναβρεθούμε και να ανταλλάξουμε τα νέα μας. Στη συνέχεια αποχωρήσαμε αφού ευχηθήκαμε ο ένας στον άλλο καλό καλοκαίρι και καλή αντάμωση στη Φουρνή.

P.K.

Οι Φουρνιώτες στη συνεστιάση την Ημέρα της Αγίας Τριάδας

Η Γιορτή του πατέρα

Η Γιορτή του πατέρα ή Ημέρα του πατέρα, ονομάζεται η επίσης κινητή εορτή προς τιμήν του πατέρα, των πατρικών δεσμών και γενικά της επιρροής των πατέρων στην κοινωνία.

Γιορτάζεται κάθε χρόνο την τρίτη Κυριακή του Ιουνίου σε πολλές χώρες παγκοσμίως, αν και σε ορισμένες χώρες η ημερομηνία μπορεί να διαφέρει. Θεωρείται συμπληρωματική εορτή μαζί με την ημέρα της μητέρας (κάθε δεύτερη Κυριακή του μήνα Μάη).

Η πρώτη γνωστή ιστορική περίπτωση οργανωμένου εορτασμού της Ημέρας του Πατέρα έλαβε χώρα στο Φέαρμονι της Δυτικής Βιρτζίνιας των Ηνωμένων Πολιτειών στις 5 Ιουλίου 1908. Διοργανώθηκε από την Γκρέις Γκόλντεν Κλέπτον (Grace Golden Clayton), η οποία ήθελε να γιορτάσει προς τιμήν των 210 νεκρών πατέρων που έχασαν τη ζωή τους σε ορυχείο στην αποκαλούμενη Τραγωδία του Μόνονγκα (Monongah Mining disaster) μερικούς μήνες πριν στο Μόνονγκα της Δυτικής Βιρτζίνιας, τον Δεκέμβριο του 1907.

Στην Ελλάδα, καθιέρωσαν τη γιορτή οι διαζευγμένοι πατεράδες μέσω του Συλλόγου για την Ανδρική και Πατρική Αξιοπρέπεια (ΣΥ.Γ.Α.Π.Α.), από τον ιδρυτή Νίκο Σπιάλα, εξαιτίας της απαξίωσης του πατέρα από τη δικαιοσύνη, στα διαζύγια.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΠΟΥΡΝΤΑΣ

Ποίημα για την γιορτή του πατέρα, στις 15 Ιουνίου!

Στα βήματά σου,
στη σκιά σου...
Θωρώ στο βλέμμα μου,
το βλέμμα σου πατέρα μου,
βαστώ στα χέρια μου,
τα χέρια σου σφιχτά,
κρύβω στο λογισμό,
τα λόγια σου πατέρα μου,
και στην καρδιά μου,
την καρδιά σου, που χτυπά!
Κραυγή,
σιωπής μεγάλης...
βγαίνει από το στόμα μου,
πικρό φιλή,
η μοναξιά σου με κερνά...
το πρόσωπό σου,
αποτυπώθηκε
στο δρόμο μου,
κι ακολουθώ τα βήματά σου,
σιωπηλά...!

ΦΟΥΡΝΗ 10/06/13

Μπουρντάς Στυλιανός

Εξαιρετική διάκριση στη Μαρία Μενεγάκη

Η κ. Μαρία Μενεγάκη - Παπαδοπούλου ΡΗ Dr. Νομικός και Πανεπιστημιακός, επελέγη στην επιτροπή, για το δεύτερο μέρος των επιστημονικών διεργασιών της Ελληνικής Προεδρίας στην Ευρώπη.

Αν και η ίδια δεν έχει αποδεχθεί ακόμη, εν τούτοις είναι μία εξαιρετική διάκριση και τιμή όχι μόνο την ίδια, αλλά και το Δ.Π.Θ. και κυρίως το Νομό Λασιθίου, απ' όπου κατάγεται, τη γενέτειρα πόλη της του Αγ. Νικόλαο, αλλά και τη Φουρνή ως ιδιαίτερο τόπο καταγωγής της.

Η κ. Μαρία Μενεγάκη - Παπαδοπούλου, σ' αυτή τη συνάντηση δρόμων της Ε.Ε. μπορεί να βοηθήσει ώστε η Ελλάδα να τύχει μιας ρεαλιστικής αντιμετώπισης στις σχέσεις της με τους Εταίρους, ώστε να επιτύχει το μέγιστο απ' αυτά που κάθε φορά επιδιώκει.

Εδώ Φουρνή...

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

για να γιορτάσουν τα πάθη και την Ανάσταση του Θεανθρώπου. Είναι εορτή των εορτών και πανηγύρη των πανηγύρεων, όπως αναφέρει ο υμνογράφος. Τοποθετημένη την εποχή της Άνοιξης, περίοδο κατά την οποία η ελληνική φύση ανανεώνεται, ζώντας το ανοιξιάτικο ξύπνημά της, παραλληλίζεται με την αναγέννηση του κόσμου. Αναγέννηση, την οποία ο Χριστός με τα πάθη, τη σταύρωση και την ανάστασή του, πρόσφερε στον κόσμο. Αυτή η ανοιξιάτικη εποχή αποτελεί για τη Φουρνή την καλύτερη περίοδο για διαμονή και ξεκούραση. Το πράσινο κυριαρχεί παντού, στον κάμπο και στους περιβάλλοντες λόφους, διακοπτόμενο από τις πολύχρωμες πινελιές των λουλουδιών του ασπλάθου, της φασκομηλιάς, των κρινάκιων, της παπαρούνας, της μαργαρίτας και άλλων αυτοφυών θάμνων και φυτών, ευωδιάζοντας συγχρόνως τη φύση με τα αξεπέραστα αρώματά τους.

Μέσα σε αυτό το ανοιξιάτικο περιβάλλον πέρασαν και φέτος οι γιορταστικές ημέρες των πασχαλινών εορτών. Οι εκκλησιαστικές τελετουργίες των Άγιων αυτών ημερών αρχίζουν την Κυριακή των Βαΐων με την ανάμνηση της εισόδου του Ιησού στα Ιεροσόλυμα και τελειώνουν την Κυριακή του Πάσχα με την Ανάσταση του Θεανθρώπου. Κάθε βράδυ καθόλη τη διάρκεια της Μεγαλοβδομάδας, η εκκλησία της Αγίας Τριάδας, ο καθεδρικός ναός της Φουρνής, ήταν γεμάτη από πιστούς, οι οποίοι παρακολουθούσαν τις ιερές ακολουθίες. Ιδιαίτερως τη Μεγάλη Πέμπτη με την κορύφωση του Θεϊού Δράματος, τη Σταύρωση του Χριστού και τη Μεγάλη Παρασκευή με την Αποκαθήλωση και τον Επιτάφιο, η εκκλησία ήταν πλήρης. Την Μεγάλη Παρασκευή

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού «Η ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ» μοίρασε και φέτος λαμπάδες της Ανάστασης σε όλους τους χωριανούς, τις οποίες είχε φτιάξει με καλαισθητό τρόπο. Το βράδυ λίγο πριν σημάνουν οι καμπάνες, μια παρέα χωριανών, πιστοί στο έθιμο, έκαναν βόλτα στο χωριό χτυπώντας τα σημαντήρια υπενθυμίζοντας στους χωριανούς ότι πλησιάζει η ώρα της Ανάστασης. Με το κτύπημα της καμπάνας η εκκλησία της Αγίας Τριάδος γέμισε από κόσμο.

Μετά το «Δεύτε λάβετε φώς» η εκκλησία πλημμύρισε από το φως των λαμπάδων. Στη συνέχεια ξεκίνησε η πομπή με την Ανάσταση προς την πλατεία της Κερατριάνας, όπου είχε ετοιμαστεί η φουνάρα για το κάψιμο του Ιούδα. Από την εξέδρα οι ιερείς με τους ψάλτες, όταν έφθασε η ώρα δώδεκα μετά την ανάγνωση του Ευαγγελίου έψαλαν το «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» και τα λοιπά αναστάσιμα τροπάρια.

Αμέσως άναψε η φωτιά, με τον Ιούδα να καίγεται τοποθετημένος

Κυριακή του Πάσχα - Δεύτερη Ανάσταση

Μεγάλη Παρασκευή με τον Επιτάφιο

από τις πρωινές ώρες άρχισε το στόλισμα του επιταφίου. Με πολύχρωμα λουλούδια και πολύ μεράκι και αγάπη έγινε το στόλισμα του επιταφίου δίνοντας ένα όμορφο αποτέλεσμα. Το βράδυ στην κατάμεστη εκκλησία μετά τους καθιερωμένους ύμνους, τους οποίους οι καλλίφωνοι ψάλτες της εκκλησίας έψαλαν, τέσσερις πολυπληθείς χορωδίες, οι οποίες είχαν στηθεί γύρω από τον επιτάφιο έψαλαν τα εγκώμια. Μετά το τέλος των εγκωμίων ακολούθησε η περιφορά του επιταφίου στους δρόμους του Επάνω και Κάτω χωριού. Ο καιρός ήταν καλός και όλο το εκκλησιαστικό ακολουθούσε την περιφορά περνώντας από όλα τα σοκάκια και ψάλλοντας τους ύμνους και τις ψαλμωδίες της βραδιάς.

Την επομένη, το Μεγάλο Σάββατο, από το πρωί υπήρξε μεγάλη κινητικότητα για το στήσιμο της φουνάρας, την κατασκευή του Ιούδα και την τοποθέτηση της εξέδρας, από όπου ο ιερέας με τους ψάλτες θα ψάλλουν το «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ», όπως επιτάσσουν τα έθιμα. Η νεολαία του χωριού, με τη συμπαράσταση του Συλλόγου, πρωί-πρωί ξεκίνησε για να μαζέψει τα ξύλα που ήταν απαραίτητα για το στήσιμο της φουνάρας στον προκαθορισμένο χώρο.

στη κορυφή της φουνάρας. Οι ευχές δίνονταν και παίρνονταν με την ανταλλαγή φιλιών της αγάπης. Τα πυροτεχνήματα, τα βεγγαλικά και οι διάφορες κροτίδες άστραφταν και φώτιζαν την ατμόσφαιρα δίνοντας φαντασμαγορική όψη στην ατμόσφαιρα. Το θέαμα ήταν ιδιαίτερα εντυπωσιακό και η χαρά ζωγραφισμένη στα πρόσωπα όλων, μέσα στη χαρμόσυνη ατμόσφαιρα της

Από τη γιορτή της Μεθυσμοπούλας

αναστάσιμης βραδιάς.

Την επόμενη μέρα, Κυριακή του Πάσχα, γιορτάστηκε η Δεύτερη Ανάσταση, όπως συνηθίζεται να λέγεται. Η πομπή με την Ανάσταση ξεκίνησε από την Αγία Τριάδα με πρώτη στάση την Παναγία στο Επάνω Χωριό. Εκεί τελέστηκε ο εσπερινός της Ανάστασης και κατόπιν η πομπή κατευθύνθηκε, μέσω του δρόμου που περνάει από το νεκροταφείο, στην πλατεία του χωριού. Η τελετή τελείωσε με τον ασπασμό της Ανάστασης κάτω από τη σκιά του αιωνόβιου πλατάνου.

Το φετινό Πάσχα με την τοπική εκκλησία να πρωτοστατεί και τη συμμετοχή όλων στις τελετουργικές διαδικασίες και στα εθιμικά δρώμενα, πέρασε στη μνήμη όλων με τις καλύτερες εντυπώσεις ευχόμενοι και του χρόνου να ξαναζήσουν τις ίδιες εμπειρίες.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΣΤΗ ΦΟΥΡΝΗ

Σε περιβάλλον έντονης κινητικότητας πέρασε και φέτος η ημέρα της πρωτομαγιάς στη Φουρνή. Αφορμή γι' αυτή την κινητικότητα έδωσαν η γιορτή της Νεομάρτυρας Μαρίας της Μεθυσμοπούλας που γιορτάζεται κάθε χρόνο την ημέρα της πρωτομαγιάς και το κρητικό γλέντι που είχε διοργανώσει η ταβέρνα «ΠΛΑΤΑΝΟΣ» στην πλατεία του χωριού.

Η εορτή της νεομάρτυρας Μαρίας της Μεθυσμοπούλας, τοπικής Αγίας της Φουρνής, γιορτάστηκε και φέτος με κάθε λαμπρότητα.

Στον καλαίσθητο ναό, ο οποίος κοσμήει την είσοδο του χωριού μας και κτίστηκε με δαπάνες της οικογένειας του Ελευθερίου Μπουραντά, τελέστηκαν οι ακολουθίες του εσπερινού και της θείας λειτουργίας ανήμερα της εορτής. Στην πανηγυρική θεία λειτουργία χοροστάτησε ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κ. Νεκτάριος περιστοιχιζόμενος από αρκετούς κληρικούς της περιοχής μας. Στην ομιλία του εξήρε τη ζωή της Αγίας και ανέφερε ότι είναι τιμή για τη Φουρνή το γεγονός ότι από τα σπλάχνα της έχουν αναδειχθεί δύο Άγιοι. Αυτό είπε είναι επακόλουθο της θρησκευτικής ζωής, βαθιάς πίστης και παράδοσης που έχουν ακολουθήσει από τα παλαιά χρόνια οι κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής του φουρνιώτικου χώρου. Απόδειξη αυτού και οι πολλές εκκλησίες και τα μοναστήρια που είναι διεσπαρμένα στην περιοχή.

Η Μαρία η Μεθυσμοπούλα, είπε, που γιορτάζουμε σήμερα, ακολούθησε το παράδειγμα του Ιωακείμ Επισκόπου Πέτρας που μαρτύρησε και αυτός μη θέλοντας να προδώσει την χριστιανική πίστη.

Τέλος, ευχαρίστησε τους κτήτορες της εκκλησίας ευχόμενος ο Θεός να τους χαρίσει υγεία και μακροήμερευση. Μετά το τέλος της λειτουργίας και την ευλόγηση των άρτων όλοι οι εκκλησιαζόμενοι απόλαυσαν τον καφέ τους με διάφορα γλυκίσματα στα καφενεία του χωριού μας. Ειδικότερα η ταβέρνα «Στο

(Συνέχεια στη σελ. 8)

Κοινωνική ζωή και κίνηση

(Συνέχεια από τη σελ. 2)

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Ο Νεκτάριος και η Μαντώ Εμμανουηλίδη απέκτησαν κοριτσάκι. Να τους ζήσει και καλή ανατροφή.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Ο Γιάννης Βουκουκλάρης, πατέρας του παπά Νικόλαου Βουκουκλάρη ιερέα του χωριού μας, πέθανε στον Άγιο Νικόλαο και η εξόδιος ακολουθία του έγινε στην Φουρνή ανάμεσα σε πλήθος κόσμου.

Στο άκουσμα του θανάτου του, φαντάζομαι όλοι οι Φουρνιώτες να στεναχωρήθηκαν γιατί χάσαμε έναν άνθρωπο αγαπητό σε όλους μας και πάνω από όλα έναν εξαιρετικό και μουσικό ψάλτη. Όταν καμιά φορά έλειπε από την εκκλησία η απουσία του ήταν αισθητή. Να είναι αιώνια η μνήμη του και ελαφρύ το χώμα της Φουρνιώτικης γης που τον σκέπασε και στον παπα-Νικόλακη, την παπαδιά του και τα εγγόνια του να ζήσουν πολλά χρόνια να τον θυμούνται.

• Η Σοφία Εμμανουήλ Κυριακάκη, πέθανε στον Άγιο Νικόλαο και η εξόδιος ακολουθία της εψάλη στην Αγία Τριάδα ανάμεσα σε πλήθος κόσμου.

Θελω να εξάρω τα χαρίσματα της γυναίκας αυτής σαν γειτόνισσας τόσα χρόνια. Εάν πραγματικά στην Φουρνή υπήρξε μια Κυρία με κεφαλαία γράμματα αυτή ήταν η

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Οι οικογένειες των Κώστα και Γιάννη Δεμέτζου, εκφράζουν τις ευχαριστίες τους σε όλους όσους συμπαραστάθηκαν στο πένθος για την απώλεια της αγαπημένης μας μητέρας και γιαγιάς. Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τους συγγενείς και τα ξαδέλφια μας για την έμπρακτη συμπαράσταση τους.

Ευχαριστούμε επίσης τους συγχωριανούς τους φίλους καθώς και τους Καθηγητές του Πανεπιστημίου Αθηνών που έχουν συνεισφέρει στην συλλογή ποσού στην μνήμη της μητέρας μας Μαρίας Δεμέτζου (το γένος Κ. Παυλάκη) το οποίο θα διατεθεί στην εκκλησία της Αγίας Τριάδας Κάτω Χωριού Φουρνής.

ΚΥΡΙΑ ΣΟΦΙΑ. Πράος χαρακτήρας, ευγενική, γελαστή, καλοσυνάτη, καλόκαρδη, θα μας λείψει πολύ στη γειτονιά η Κα Σοφία. Καλό ταξίδι και να είναι ελαφρύ το χώμα της Φουρνής που σε σκέπασε.

Στον γιού της Γιάννη, στη νύφη της Ρούλα και στην εγγονή της Σοφία που λάτρευε, να ζήσουν πολλά χρόνια να την θυμούνται.

Εδώ Φουρνή...

(Συνέχεια από τη σελ. 7)

Καζάνι» που βρίσκεται στην είσοδο του χωριού κοντά στην εκκλησία, τιμώντας την εορτή, προσέφερε δωρεάν καφέ και λοιπά κεράσματα σε όλους τους παρευρισκόμενους.

Κατά το μεσημέρι στην πλατεία του χωριού η ταβέρνα «Ο Πλάτανος», λόγω της ημέρας της Πρωτομαγιάς διοργάνωσε κρητικό γλέντι. Η πλατεία από νωρίς άρχισε να γεμίζει από κόσμο και τα τραπέζια-καθίσματα κάτω από το γέρικο πλάτανο πολύ γρήγορα συμπληρώθηκαν με τους επισκέπτες της Φουρνής που ήρθαν να περάσουν την Πρωτομαγιά τους στο όμορφο και δροσερό περιβάλλον του χωριού μας. Το κρητικό συγκρότημα του Ψαραντώνη κράτησε αμείωτη τη διασκέδαση και το χορό μέχρι τις βραδινές ώρες. Επίσης, η άψογη περιποίηση και η εκλεκτή κουζίνα της ταβέρνας αποζημίωσαν τους επισκέπτες, οι οποίοι έμειναν ικανοποιημένοι και ευχαριστημένοι από αυτή τους την επιλογή να περάσουν την Πρωτομαγιά στην όμορφη Φουρνή.

Ως γνωστόν η ημέρα της Πρωτομαγιάς είναι και ημέρα των λουλουδιών και της φύσης. Έτσι, αρκετοί ήταν αυτοί που ξεχύθηκαν στα χωράφια και στους δρόμους της ανθοστόλιστης Φουρνής, για να μαζέψουν λουλούδια, κάνοντας ανθοδέσμες και πλέκοντας στεφάνια. Τα μαγικά αυτά στέφανα και οι ανθοδέσμες θα κρεμαστούν στις αυλόπορτες των σπιτιών, φέροντας γούρι στο σπικί και θα καούν αργότερα στις φουνάρες του Αϊ Γιαννιού στις 24 Ιουνίου κατά την εορτή του Κλήδονα.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

Ο Καθεδρικός Ναός της Φουρνής, η εκκλησία της Αγίας τριάδος και πολυύχος του χωριού μας γιορτάστηκε και φέτος με κάθε λαμπρότητα. Ο περικαλλής αυτός ναός, το στολίδι του Κάτω Χωριού της Φουρνής στέκει αγέρωχος πάνω από 100 χρόνια στην είσοδο του χωριού για να καλωσορίζει τους επισκέπτες και να αγιάζει και να σκέπει τους κατοίκους του χωριού μας. Καλοσυντηρημένος όπως είναι με τις ακούραστες φροντίδες των εκκλησιαστικών συμβουλίων και τις προσφορές των δωρητών (μνημονεύουμε εδώ τη μεγάλη προσφορά και τις δωρεές

είναι η γενέθλιος ημέρα της εκκλησίας αλλά η πρώτη φανέρωσή της. Η εκκλησία υπήρχε προ καταβολής κόσμου ως λόγος των όντων. Ο Χριστός με την ενανθρώπιση του, «εν πνεύματι αγίω», έλαβε την καθαρά και απόλυτη ανθρώπινη φύση και την έτρωσε με τη θεότητα της υποστάσεώς του. Πεντηκοστή λοιπόν σήμερα ή εορτή της Θείας Επαγγελίας, όπως αλλιώς λέγεται, ιδρύθηκε η εκκλησία από την άποψη ότι οι Απόστολοι έγιναν μέλη του σώματος του Χριστού. Έτσι, ενώ προηγουμένως είχαν θεία κοινωνία με το Χριστό τώρα με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος γίνονται μέλη του σώματος του Χριστού. Έτσι η εκκλησία από πνευματική πίστα με την δημιουργία των Αγγέλων γίνεται τακτική και ορατή με την δράση των Αποστόλων. Ανέφερε στη συνέχεια ότι ενώ ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου είναι η αρχή της ενσαρκώσεως του λόγου και της θείας οικονομίας, η Πεντηκοστή είναι το τέλος, αφού δια του Αγίου Πνεύματος ο άνθρωπος γίνεται μέλος του αναστημένου σώματος του Χριστού.

Ανήμερα η θεία λειτουργία τελέστηκε από τον ιερέα της ενορίας μας με τη συμμετοχή και άλλων ιερέων. Μετά το τέλος της λειτουργίας ακολούθησε ο εσπερινός της γουγκλισίας, με τα αναγνώσματα να διαβάζονται γονυπετώσ από τους ιερείς και το εκκλησιαστικό να συμπροσεύχεται και αυτό σκυμμένο στα γόνατα όπως το επιβάλλει η εκκλησιαστική παράδοση. Με το τέλος των ακολουθιών και την ευλόγηση των άρτων, άρχισε η καθιερωμένη περιφορά της εικόνας της Αγίας Τριάδας στους κεντρικούς δρόμους του χωριού με τη συνοδεία όλου του εκκλησιασματος.

Περιφορά της εικόνας στους δρόμους του χωριού

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος «Η ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ» και το εκκλησιαστικό Συμβούλιο προσέφεραν κατά την έξοδο από την εκκλησία αμυγδαλωτά για τα χρόνια πολλά και στη συνέχεια ακολούθησε η καθιερωμένη δεξίωση στην αίθουσα του Σχολείου, όπου προσφέρθηκαν καφέδες, αναψυκτικά, γλυκίσματα και άλλα εδέσματα με ρακή, προσφορά του εκκλησιαστικού Συμβουλίου και του Συλλόγου.

Την επομένη, εορτή του Αγίου Πνεύματος, λειτουργήθηκαν και οι δύο εκκλησίες του χωριού μας, η μια στο Λαγγό και η άλλη μέσα στο χωριό. Οι αδελφές Μαρία και Γαλάτεια Χατζηγιάννη μετά το τέλος της λειτουργίας, όπως άλλωστε συνήθιζαν κάθε χρόνο, δεξιώθηκαν όλο το εκκλησιαστικό στο σπίτι τους, το οποίο βρίσκεται δίπλα στην Εκκλησία του Αγίου Πνεύματος. Με την καλοσύνη, την ευγένεια και την προσχαρή διάθεσή τους καλωσόριζαν και υποδέχονταν όλους τους παρευρισκόμενους και τους προσέφεραν τα πλούσια εδέσματα τα οποία είχαν ετοιμάσει.

Όλοι έφευγαν ευχαριστημένοι και εύχονταν στις αδελφές να είναι για πολλά ακόμη χρόνια γερές και να προσφέρουν όπως πάντα στο κοινωνικό σύνολο.

Ευλόγηση των άρτων κατά την εορτή

του ιατρού Εμμ. Βουκουκλάρη και της συζύγου του Ελπίνης για τη συντήρηση, ανακαίνιση και ευπρεπισμό της εκκλησίας) αποτελεί το σύμβολο και το σημείο αναφοράς του φουρνιώτικου χώρου.

Αν και υπάρχουν πολλές εκκλησίες της Αγίας Τριάδος στην ευρύτερη περιοχή του Μεραμπέλλου, αρκετός κόσμος παρευρέθηκε στις ακολουθίες τόσο στον εσπερινό όσο και την ημέρα της εορτής. Ο εσπερινός τελέστηκε από τον ιερέα του χωριού μας με τη συμμετοχή και άλλων ιερέων. Τον θείο λόγο κήρυξε προς το εκκλησιαστικό Αρχιμανδρίτης της Μητροπόλεως κ. Εμμανουήλ, ο οποίος επεσήμανε τη σπουδαιότητα της ημέρας της Πεντηκοστής και τη θεολογική προσέγγιση της τρισυπόστατης φύσης της Αγίας Τριάδος. Ανέφερε, επίσης, ότι η Πεντηκοστή ιστορικά δεν

ΣΥΝΤΟΜΑ ΝΕΑ

• Πραγματοποιήθηκε και φέτος η καθιερωμένη αιμοδοσία την επόμενη ημέρα του Πάσχα, την οποία οργανώνει ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού μας. Η αιμοδοσία πραγματοποιήθηκε, όπως πάντα, με την επιμέλεια του χωριανού μας ιατρού κ. Γιώργου Κατρινάκη, ο οποίος πάντα πρόθυμος προσφέρει τις υπηρεσίες του για την πραγματοποίηση της αιμοδοσίας. Ας σημειώσουμε εδώ ότι η προσέλευση των αιμοδοτών δεν ήταν η αναμενόμενη. Κάνουμε και πάλι έκκληση σε όλους που μπορούν να δώσουν αίμα ως μη διστάζον να γίνονται αιμοδότες, διότι αφενός με αυτή τους την ενέργεια δεν διατρέχουν κανένα κίνδυνο και αφετέρου μπορούν να σώσουν μια ζωή.

• Στο στάδιο του δεσμάτος των καρπών και στις πιο πρώιμες περιοχές της πήξεως του πυρήνα βρίσκεται αυτή την περίοδο η καλλιέργεια της ελιάς. Από ότι φαίνεται θα υπάρχει καλή παραγωγή. Βέβαια, δεν θα έχουμε τη μεγάλη βεντέμα που είχαμε την προ προηγούμενη χρονιά, κατά την οποία όλα τα δένδρα ήταν φορτωμένα με καρπό, ούτε την πλήρη ακαρπία της περυσινής χρονιάς. Φέτος υπάρχουν περιοχές με μεγάλη παραγωγή και άλλες που δεν έχουν παραγωγή καθώς και στο ίδιο χωράφι άλλα δένδρα έχουν καρπό και άλλα όχι. Όλα αυτά πιστεύουμε είναι επακόλουθο των κλιματολογικών συνθηκών που επικρατούν τα τελευταία χρόνια. Η έλλειψη επαρκών βροχοπτώσεων καθώς και οι υψηλές και ακανόνιστες θερμοκρασίες που κυριαρχούν έχουν δυσμενείς επιπτώσεις στις καλλιέργειες γενικώς και ειδικότερα στην ελιά. Ειδικά φέτος οι βροχοπτώσεις που σημειώθηκαν στην περιοχή μας υπολείπονται κατά πολύ του μέσου όρου των προηγούμενων ετών καθώς επίσης και οι θερμοκρασίες που επεκράτησαν κατά την χειμερινή περίοδο ήταν

υψηλές για την εποχή. Ας ελπίσουμε τουλάχιστον ότι θα έχουμε πρώιμες φθινοπωρινές βροχές, διότι στην περιοχή μας που δεν έχουμε νερά για άρδευση, θα υπάρξει πρόβλημα στην εξέλιξη της παραγωγής.

• Οι εργασίες ανάπλασης της Φουρνής που ήταν προγραμματισμέ-

νες να ξεκινήσουν στις αρχές του καλοκαιριού μετά από παρέμβαση της κοινότητας μετατίθενται στο τέλος της καλοκαιρινής περιόδου. Αυτό ήταν επιθυμία των καταστηματαρχών του χωριού μας, για να μη προκληθεί αναστάτωση κατά τη θερινή περίοδο που υπάρχει κίνηση και ζωτικότητα στο χωριό. Ως γνωστόν οι εργασίες αυτές περιλαμβάνουν ανάπλαση του κεντρικού δρόμου και της πλατείας με πλακοστρώσεις. Προβλέπονται, επίσης, εργασίες πρασίνου και οδοφωτισμού και κατασκευή νέου δικτύου αποχέτευσης και νέου δικτύου άρδευσης.

• Με πλήρη τάξη και ηρεμία διεξήχθησαν οι τριπλές (δημοτικές, περιφερειακές και ευρωβουλευτικές) εκλογές στο εκλογικό τμήμα του χωριού μας. Πρόεδρος του κοινοτικού διαμερίσματος της Φουρνής εξελέγη και πάλι ο κ. Μανώλης Μπουραντάς ο οποίος είχε δώσει υποψηφιότητα με το συνδυασμό «Δημοτική Συνεργασία» του κ. Πανίκου Καρατσώ, ο οποίος πλειοψηφισε κατά την πρώτη Κυριακή στο χωριό. Στο χωριό είχαν δώσει υποψηφιότητα επίσης, ο κ. Μανώλης Τσαγκαράκης του Ιωάννη με το συνδυασμό «Σύγχρονος Δήμος» του κ. Δημήτρη Κουνενάκη και ο κ. Χριστόφορος Παυλάκης με το συνδυασμό «Δικαίωμα στην Πόλη» του κ. Αντώνη Ζερβός. Δήμαρχος Αγίου Νικόλαου εκλέχθηκε από την επαναληπτική δεύτερη εκλογική αναμέτρηση, ο πλειοψηφής εναντίον του κ. Δημήτρη Κουνενάκη, κ. Αντώνης Ζερβός.

Νίκος Φουντουλάκης